

RUH ve MADDE

Temmuz 2014 Yıl:55 Sayı:654 (KDV Dahil) 5 TL

Eğitim

David Icke

Ozanların İŖi

Cüneyt Gültakın

Yeryüzü İçin Ŗıfa

Sandra Ingerman

Juanita Puddifoot ve Derin Anı Süreci

Dicle Tigris

SEVGİLİ OKUYUCULAR

Bilyay 2014 2015 Akademi

Kendinizi bilmek, zamanı öğrenmek, varlığınızla ruhu keşfetmek için!
Bilyay Akademi sizi yeni dünyanıza hazırlar.

*Bilyay Akademi algınızın sistematik yanılgıdan çıkacağı ve kendini bilmek konusunda yaşayan uygulamalara geçeceğiniz spiritüel alandır.
Kendini bilmek ve İlahî Nizam Kâinat kitabında gösterilen hedeflere doğru birlikte yürümek istiyoruz.*

11 Ekim 2014'de başlayıp 30 Mayıs 2015'te bitiriyoruz.
Cumartesi 16:00 - 18:30 arası toplanıyoruz.
Kayıt için Saadet Er'le bağlantıya geçiniz.

*Türkiye'nin ilk spiritüel kurumundan akademiye...
Birleştiren bilgiyi yaşıyoruz...*

1950'de MTİAD ile başlayan bilgi birikimleri yeni dönemde BİLYAY Akademi'de ulusal ve uluslararası planda insanlara ulaşıyor. Ruhtan kozmolojiye, sanattan okültizme, felsefeden ezoterizme, parapsikolojiden medyonmik fenomenlere, arınmadan boyutlara, BİLYAY Akademi'ye; varlığı öğrenmeye...

SEVMEK, yine sevmek, çok sevmek. Yolda olmayı kendini tanımayı, bilmeyi sevmek... Bilebildiğimiz ya da bilemediğimiz her şeyin birliğe, birin kendini bilmeye doğru sonsuz derin ülkelere yelken açtığına teslim olmak...

Olmak hali, her eğitim ve realite seviyesinin üstünde ezoterik bilgi kanallarına, planına sezgi ile ilham ile varmaktır. Dünya okulunun kapanışına doğru vazifeli planların verdiği hediye *İlahî Nizam ve Kâinat* üzerinden yürüyerek sırlar kapısını aralamak için sevgi ile haykırarak canlar hareket ediyor. Varlık dünyamızda önemli buluşmalar art arda büyük resmi dokuyup içinden tüm hayatlar sentezini çıkararak okulun üst dünyalara çağırısını yineliyorlar... Geleceği oluşturup Sevgi Planı dünyasına adım atma yeri burası, terk edilecek kaba tesirleri, maddeleri bırakmayı bilgelikle deneyimleme yeri burası. Üst dünyalardaki kavuşma hayalleri, eve dönüş planları, hasretin bittiği zamanlar ile ilgili tehir anları da bitti. Tehir zamanının sonundayız; dönüşüm ateşi varlıkları yakıyor. Eski kalıplardan dönüşerek gerçek varlığa, potansiyel hareketsizliğe doğru giden eylemli yol için nefes, ses, görsel kesişmeler kalpleri de tutuşturdu. Ruh ve Madde, MTİAD, BİLYAY ailesi son dönemdeki virajlara savrulmadan birlik içinde girmek ve herkesin sorularına cevap bulmak, şifalandırmak için hizmete devam edecektir. Bu ışıklı yol aidiyetimizdir. Sebep olmadan sonucu göremeyiz. Sebeplerin nitelikleriyle varlığını biz oluşturuyoruz. Gelin hep beraber gezegeni dönüştürecek birlik tesirlerini beraber oluşturalım, yukarıya teslim olup, birlikte akalım.

Yol sadece akmak değil midir?!..

Ruh ve Madde Yayınları

Metapsisik Tetkikler ve
İlimi Araştırmalar Derneği

BİLYAY Akademi'nin
yeni dönemi için kayıtlar devam ediyor.
www.bilyay.org.tr / www.bilyayakademi.net
0212 243 18 14

İnsanlığı Birleştiren
Bilgiyi Yayma Vakfı

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür
A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni
Tülin ETYEMEZ SCHIMBERG

Teknik Sorumlu
K. Levent KOSOVA

Çeviri ve Redaksiyon
Yasemin TOKATLI
Can ERTÜR

Grafik Uygulama
Gülşah ÇAPRAK

Kapak
Ferda GÜRSOY

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı
Matbaa Çözümleri Sanayi ve Dış Ticaret Ltd. Şti.
Maltepe Mah. Litros Yolu Sok. Fatih San. Sitesi
No:12/98-102 Topkapı - Zeytinburnu / İSTANBUL
Tel: +90 212 674 39 80 (pbx) - Fax: +90 212 565 00 61
www.duplicate.com.tr
Sertifika No: 13838

ISSN 1302-0676

TEMMUZ 2014 Sayı: 654 Cilt: 55

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı'nın** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkma No: 4 Daire: 6
34433 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve kitap siparişleriniz için info@ruhve madde.com adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6297501
İBAN: TR39 0006 2000 0680 0006 2975 01
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAYVAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
http://www.bilyay.org.tr
http://www.ruhve madde.com
http://www.bilyayakademi.com
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhve madde.com

Reklam Fiyatlarımız:
Arka Kapak (renkli) 500 USD
Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD
Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD
İç Tam Sayfa 150 USD
İç Yarım Sayfa 100 USD

İçindekiler

- 4 **Ruh, Madde, Evren İlişkileri** Dr. Bedri Ruhselman
İlâhî Nizam ve Kâinat'tan Seçmeler
- 10 **Beden Kendi Öyküsünü Anlatır** Roger Woolger
- 14 **Ozanların İşi** Cüneyt Gültakin
- 18 **Juanita Puddifoot ve Derin Anı Süreci (DMP)** Dicle Tigris
Röportaj
- 23 **Olma Hakkı** Hendrick Vanneck
Öykü
- 24 **Kolektif Şuuraltı Etkileri** Mirra Alfassa (Anne)
- 29 **İmajinasyon** Bilgehan Meral
- 30 **Yeryüzü İçin Şifa** Sandra Ingerman
- 35 **Fil, Kör Adamlar ve Hakikat** Hasan Sonsuz Çeliktaş
- 36 **Eğitim** David Icke
Gerçek'in Titreşimleri
- 43 **Tek Kişilik Ordu: Ben** Nesrin Gökpınar
- 44 **Şifacının Gelişimi** Barbara Ann Brennan
2. Bölüm
- 50 **Mevlana'yı Kavramak...** Jale Önder
- 54 **Düşüncelerin Seçimi** Maurice Nicoll
- 58 **Evrensel Planda Kötülüğün Rolü** Stanislav Grof
- 62 **Akış**
- 63 **Etkinlikler**

İLÂHÎ NİZAM VE KÂİNAT'TAN SEÇMELER

Ruh, Madde, Evren İlişkileri

*Dr. Bedri Ruhselman
tarafından derlenmiştir.*

MADEMKİ EVRENİN aslı cevheri kendi kendine hareket etme yeteneğinden yoksun amorf ve atıl hâldedir, mademki dıştan tesir almadıkça kendiliğinden hiçbir hareket yapmaya gücü yetmez, öyleyse bu amorf ve atıl cevherde böyle sonsuz hâl ve şekilleri meydana getirerek çeşitli realiteleriyle koca bir evreni oluşturan bu tesirler nereden gelirler? Ve madde kendi kendine harekete geçemiyorsa onun böyle sonsuz hâl ve şekillere sokulmasının sebebi nedir?

Öz madde bilgisine ve maddenin niteliğine göre bu tesirleri evren içindeki maddelerin doğurabileceklerini kabul etmek akıl ilkelerine uymaz. Onları evrenin dışında var olan hakikatlerde arama zorunluluğu vardır. Ve aslında durum böyledir. Burada bu hakikatlerin insanlar tarafından ancak sezilebilecek kadarını belirtmekle yetineceğiz.

Evren dışına ait sezgilerimiz ne kadar zayıf ve yetersiz olursa olsun, evrenimizi oluşturan madde cevherinin nitelikleri ve oluşları hakkındaki bilgilerimiz bizi,

bu cevherin sayısız görünümlerine sebep olan cevher üstü hakikatlerin varlığının zorunluluğunu kabul etmeye sürüklemekten asla geri kalmaz. İşte insanların ruh dedikleri şey de bu cevher üstü hakikatlerin arasında bulunmaktadır. Öyleyse ruh, evren cevherinin ana niteliği olan atalet ve hareketsizlik hâlinin tam zıddını ifade eden bir nitelik taşır.

*
* *

Evren cevherlerinde ruha ait hiçbir şey yoktur. Ruhta da evren cevherlerine ait özelliklerin hiçbiri yoktur. Evrenimizde ruhun niteliğinin zihinde canlandırılması ve idraki söz konusu olamaz. Çünkü onu ayrıntılarıyla anlatmaya ya da tanımlamaya yetecek evren maddeleri içinde hiçbir kelime, hiçbir biçim yoktur. Ruhun niteliğini çözümlenmeye çalışmaksızın onun varlığının zorunluluğunu kabul etmek, hakikate en uygun gelen yoldur.

Öyleyse, ruh ile herhangi bir evren cevherinin birbiriyle hiçbir yönden benzerliği, doğrudan doğruya ilişkisi, hatta yakınlığı bile düşünülemez. Ve bunların birinden diğerine herhangi bir geçişin, yani aralarında doğrudan bir alışverişin gerçekleşebilmesi mümkün değildir. Ruhla evren cevherleri arasında sonsuz bir erişilmezlik vardır.

*
* *

Bir beden içinde ya da dünyada ya da evrende ruh diye bir şey yoktur. Evrenin içinde ne varsa hepsi maddedir. Ve her olay, her hâl ve şekil ancak maddenin çeşitli durum ve görünüşlerinden ibarettir.

Ruh evrenin içinde değildir. Öyleyse nerededir? İç ve dış kavramları evrene özgü realiteler olduğundan, ruh evrenin dışındadır da denilemez. Çünkü evrenin dışı, başka bir evrenin içi demektir. Yani evrenin dışı diye boş bir alan yoktur. Fakat bu sözlere bakıp evrenleri birbiri içine girmiş küreler hâlinde zihinde canlandırmak da hatadır. Böyle bir şey de olmaz. Aslında böyle birbiri içine girerek genişleyen küreler şeklinde evrenleri kabul etmek, yine onlara birer mekân ayırmak ve o mekânların sınırlarını çizmek olur ki bu yanlıştır. Doğal olarak bu sözlerin anlamını ve nesnellliğini zihinde canlandırmak insan anlayışıyla mümkün değildir. Bunu ancak çok düşünmekle bir dereceye kadar sezme mümkün olur. Bu sezgiyi verebilmek için bir örnek göstereceğiz. Ancak bu örneği de aynen almayıp bir sezgi edinilebilecek şekilde onun üzerinde düşünmek gerekir.

Beyaz camlı bir projektörü boşluğa yansıtınız. Projektör ışığının beyaz renkli görünüşü belirli bir madde evreni cevherinin olanakları olsun. İşte bu, bütün hakikatleri ile ve realiteleri ile başlı başına bir evrendir. Şimdi bu projektörün beyaz olan camını değiştirerek mavi yapınız. Bu defa mavi renkli bir projektör ışığı ortaya çıkacaktır. Bu da niteliği ve olanakları öncekinden tamamen başka olan diğer bir evrendir. Burada hatalı bir düşünceye sapmamak için çok büyük bir dikkatle şu noktayı belirtmek gerekir ki mavi projektörden söz edilirken, beyaz projektörün kaybolup mavi projektörün onun yerine geldiği ya da iki projektörün birbiri üzerine

eklenerek karışık bir ışık karmaşağı meydana getirdikleri ya da bu iki projektörden birinin diğeri hesabına zayıfladığı ve değiştiği gibi, yine hep mekânla var olan zorunlulukları asla düşünmemek gerekir. Burada her iki projektör de birbirine karışmadan, birbiriyle hiçbir şekilde alışverişe girişmeden, kendilerine özgü bütün değer ve niteliklerinden hiçbir şey kaybetmeden her biri tek başına -sanki kendisinden başka projektör ışığı yokmuş gibi- varlık gösterir. Bu durumun iyice sezgisine varmak gerekir.

Böylece, hiçbir mekân ayırmadan iki evrenin varlığı sezilebilir. Buradaki projektörler bu anlamda anlaşıldığı zaman birbirinin içinde ya da dışında olmadıkları gibi, birbirinin yerini işgal etmiş durumda da değildir. Şimdi, sembol olarak ele aldığımız projektör camlarını böyle iki renkli değil de üç, beş, yüz ve sonsuz renklerde kabul ederek hepsinin aynı şekilde ortaya çıktığını düşününüz. O zaman, zaman ve mekân kavramları dışında, evren cevherlerinin birbirine karışmadan, birbiriyle hiçbir ilişkisi söz konusu olmadan sonsuz varoluşları hakkında kuvvetli sezgiler elde etmiş olursunuz. İşte hiçbir mekân ve sınır tanımayan bu sonsuz evrenler karşısında ruhun durumu söz konusu olunca ona, insanların tabi olduğu, evrenleri bile kuşatmaya yeterli gelmeyecek kadar insanî anlayışa bağlı bir yer, bir mekân belirlemeye kalkışmak hatanın en büyüğü olur. Öyleyse bu evrenlerin birbiriyle doğrudan doğruya ilişkisi düşünülmeden, onların cevherlerine en uzaktan bile doğrudan doğruya teması söz konusu edilmeden, bütün evrenlerle kucaklanmış gibi onlardan

faidalanan ruhlar hakkında, iç ve dış kavramlarını dikkate almaksızın sadece, ruhlar bütün evren cevherleri kavramının üstündedir, demekle yetinmek gerekir. Bundan ileri bir sezgiye varmak dünyamız için mümkün değildir.

*
* *

Evren bir tane değildir. Evrenler sonsuzdur. Ve evrenlerin sonsuzluğu mutlak erişilmezliğin bir zorunluluğudur. Bu sonsuz evrenlerin hiçbirini diğerinin niteliğini taşımaz. Ve her evrenin karakteri o evrenin anası olan asal cevheri ile belirir. Bizim evrenimizin asal ya da aslı cevheri, mutlak hareketsizlik ve amorf olan madde hâlidir.

Aktif ve tekâmül¹ ihtiyacı olan ruh, pasif evrenler için bir amaçtır. Yani ruhlar, davranışlarının yansımalarını evren cevherleri üzerinde göre göre ihtiyaçlarını giderirler. Öyleyse evrenler, ruhların

1 Tekâmül, sözlük anlamı olgunlaşma, gelişim ve evrim olan bir terimdir. Deneysel spiritüalizmin temel ilkelerinden biri olan tekâmül ya da ruhsal tekâmül, bu alanda ruhsal gelişim anlamında kullanılmaktadır. Kısaca ruhların madde evrenindeki görgü ve deneyimini artırarak şuurunu ve bilgisini genişletmesi olarak tanımlanır. MTİAD

tekâmül dediğimiz ihtiyaçlarına cevap veren alanlardır. Sembolik olarak bunu şöyle ifade ederiz: Evrenler, ruhların uygulamalarına yarayan ve o uygulamaların sonuçlarını tekrar ruhlara yansıtan, kendi cevherlerine özgü birer ortamdır. Aktif olan ruhlar tekâmülleri için, pasif olan çeşitli evren cevherlerinin sonsuz olanaklarını -ihtiyaçları oranında- dolaylı olarak kullanarak tekâmül ederler. Ne evrenler var olmazsa ruhların bilemediğimiz kendilerine özgü yüksek ihtiyaçları giderilebilir ne de ruhlar olmazsa evrenlerin varlık nedeni ortada kalır. Bunlar birbirleri ile daima başa yürürler. O kadar ki ikisinin arasında kesin ve sonsuz bir erişilmezliğin varlığına rağmen, bunlar sanki birbiri ile sınıksız kucaklanmış ve birbirinin içine girmiş gibidirler.

*
* *

Burada akıllara şu soru gelir: Mademki ruhlarla evrenler arasında bu kadar kesin bir erişilmezlik vardır, nasıl oluyor da birbirinin içindeymiş gibi ruhlar evrenlerin bütün olanaklarından -zerresine varıncaya kadar- yararlanabiliyorlar ve ruhlarla evrenler birbiriyle kucaklaşabiliyorlar?

Öncelikle şunu söyleyelim ki birbirinden kesin bir erişilmezlikle ayrılmış olan ruhla evren arasındaki ilişkiler, kesinlikle doğrudan olmayıp dolaylı yollardan meydana gelmektedir. Burada büyük bir hakikati dünyaya bildirmenin gereği ve zorunluluğu vardır. Bu hakikat şudur: Hem sonsuz bir sıra takip ederek düzenlenmiş çeşitli ve her birinin niteliği başka cevherlerden oluşmuş, birbirinden daha kapsamlı ve sonsuz çeşitlemeleri içinde bulunduran evrenlerin üstünde hem de bu evrenlerde sonsuz tekâmüllerine devam edecek olan sonsuz genişlik ve kapsamlara sahip ruhların üstünde, her ikisine egemen yüksek ilkeler vardır ki bunlar ruhların ve evrenlerin ileriye ve geriye doğru olan bütün durum ve yazgılarını belirler, değerlendirir ve uygun görürler. Bunların niteliklerini biz ne biliriz ne de onlar hakkında en küçük bir sezgiye sahip olabiliriz. Çünkü bu büyük hakikat sonsuz ruhlar âleminin ve sonsuz evren cevherleri zincirinin üstünde, mutlak bir erişilmezlikle onlardan ayrılmaktadır. Aslı ilke dediğimiz bu hakikatin açıklamasına dair bir tek fikir ileri sürmeye, bir tek söz söylemeye gücümüz yetmez. Çünkü buna olanak verecek hiçbir güç, hiçbir meleke², hiçbir anlayış ya da sezgi madde evrenimizde yoktur ve olamaz. Yalnız erişilmezliğin erişilmezliği olan bu büyük hakikati, sembolik bir isimle aslı ilke diye anacağız. Evrenler içinde, evrenler üstünde ve ruhlar arasında bulunan her hakikat aslı ilkenin egemenliği ve düzeni altındadır. Evrenimizdeki bütün oluşlar, akışlar, her şey ancak onun gerekleriyle

2 Meleke: İnsanda bulunan, bir şey yapabilmek yeteneği, yeti. MTİAD

gerçekleşebilir. Bu konudaki bütün ilahi kavramları insanların anlayış derecelerine ve özellikle sezgi yeteneklerine bırakıyoruz.

İşte ruhlarla evrenlerin, aralarındaki erişilmezliğe rağmen birbiriyle kucaklaşmış durum göstermeleri aslı ilke dediğimiz bu yüksek ilkenin gerekleriyle gerçekleşmektedir. Aslı ilkenin gücü, bir taraftan ruhları içine alırken (bu ifade semboliktir) aynı zamanda evrenleri de içine almaktadır. Ve ruhlarla evrenler bu yüksek ilke karşısında, sanki bir aynadan yansıtılmış gibi birbirlerine yansıtılırlar. Doğal olarak buradaki ayna kavramı da yine bir semboldür. Fakat bu ayna sembolünü de aslı ilke yerine koymamalıdır. Burada aslı ilkenin evrenler ve ruhlar ilişkisine ait gücünün en küçük bir yönünün ayna sembolü ile ifade edilmesi söz konusudur ki bunu da ancak bu kadarla anlatabiliriz.

Şimdi, dünya diliyle bu bilgiyi biraz daha açalım. Aslı ilkeden gelen tesirler ruhların ihtiyaçlarına göre amorf evren cevherini harekete geçirirler ve orada madde cevherinin sonsuz çeşitlemelerini şekillendirirler. Demek ki cevhersel kıyas bakımından ruh, evrenin içinde değildir ama evren cevherinin içinde kendisinin, süptil³ bir madde varlığı tarafından temsil ve ifade edilmesi bakımından da evrenin içindedir. İşte gelecek konularda tekrar ele alınacağı gibi, maddelerin şekillenme ve değişmelerinin hangi hedefe yönelik olduğunun ilk bilgisini burada vermiş oluyoruz.

*
* *

³ Süptil, yoğunluğu az ve ince olan anlamında kullanılır. MTİAD

Bir maddenin ortaya çıkması, yani çevresindeki diğer maddeler arasında varlığını kendisine özgü özellikleriyle göstermesi, her şeyden önce, çevresinde bulunan diğer madde hâl ve şekilleri ile belirli oranlar ve derecelerde ilişkilere girişmesi, daha doğrusu onlarla karşılıklı tesirleşme olanakları içinde olması demektir. Öyleyse bir maddenin alıp verdiği tesirlerin çokluğu ve kapsamı ne kadar fazla ise o madde o kadar çok ortaya

çıkıyor ve o kadar da yüksek gelişim aşamalarında bulunuyor demektir.

Bir maddenin, çevresi ile olan ilişkilerinin elbette düzeni, sıralaması ve yolları vardır. Bu düzen ve sıralamalar yüksek ilkelerin uyumu içinde, madde bileşimlerine yukarıdan, aşağıdan, sağdan, soldan gelen sayısız tesirlerle yürütülür. Ve bu yürütülüş, ruhların maddeleri kullanarak tekâmüllerini sağlamaları amacını hedefler. Nitekim, bir ruhun herhangi

bir madde bileşimine ihtiyacı kalmaz ve ona karşı hiçbir davranışta bulunmazsa o madde bileşiminin -bulunduğu çevre içinde görünen- bütün hareketleri silinir ve o ana özgü bütün değerleri ortadan kalkar ki bunu da insanoğlu dili ile o madde bileşiminin bir tür ölümü ya da dağılışı olarak nitelendiririz. □

İlâhî Nizam ve Kâinat'ın günümüz Türkçesine uyarlanmış baskısından alınmıştır.

Beden Kendi Öyküsünü Anlatır

Roger Woolger

FREUD, felçli bir kol gibi histerik semptomların nasıl dokunma veya kucaklamayla ilgili, acı dolu bastırılmış bir öykünün engellenmiş sembolik bir dışa vurumu olabileceğini göstermiştir. Daha yakın dönemlere bakılırsa, popüler psikoloji bizleri beden dili ve psikosomatik şikayetler kavramlarına alıştırmıştır.

Danışanımın öyküsünü dinlerken aynı zamanda onun beden diliyle de empati kurarım, özellikle danışanımın yaşamıyla örtüşenlerin altını çizerek fiziksel rahatsızlıklara ilişkin öyküsünü not ederim. Her türlü kronik fiziksel semptomun, özellikle de sırt ağrısı, erken boşalma, astım gibi geleneksel tedaviye direnen semptomların içinde felaketle, yoksunlukla veya cinayet sonucu ölümle ilgili eski bir öykünün gömülü olduğunu öğrendim. Sırt ağrılarını bıçaklanma, dayak, ezilme, parçalanma, ağır yük altında kalmayla ilgili imgeler üretir. Erken boşalmaysa utanç, aşağılanma, cinsel işkenceyle dolu anılar uyandırır. Astım suda boğulma, oksijensizlikten boğulma ve boğazı sıkılarak boğulmayla ilgili korkuları beraberinde getirir. Bu liste böylece uzayıp gider.

Beden doğru okunduğunda çeşitli ağrısı, acısı ve bozukluğuyla yaşayan psişik bir tarih kitabıdır. Terapist olarak yaklaşımım gayet basittir. Tek yaptığım, danışanıma şunu sormak olur: “Ağrın nasıl bir ağrı?” En uygun betimleme için doğru sözcükleri aramaya koyulan danışanım, içinde yerleşik olan komplekse odaklanır ve hızla, bir öykünün öğelerini açığa çıkartacak gerekli metaforları bulur. Acılar kimi zaman çarpıcı biçimde spesifiktir: “Acı sanki sol gözümden girip ensemin kenarından dışarı çıkıyor,”

demişti bir danışanım. Saniyeler içinde, gözünün önüne bir ok imgesi geldi ve danışanım kendini birdenbire bir savaş alanında, düşman ateşi altında yere serilmiş halde buldu. “Kolum sanki çekiliyor, bükülüyor,” demişti bir başka danışanım. “Kolumu çeken ne?”

diye sordum. “Ah, imdat, bir hayvan çekiyor, bir aslan! Bir arenadayım. Beni parçalara ayırıyorlar.” Aslanlara atılan Hristiyan şehidin korkunç ölümünün yeniden canlandırılmasıyla birlikte, fiziksel semptomlar arasında daha önce pek bir bağ kurulamamış kronik ağrı ve sancılar anında çözülüp rahatladı.

Fiziksel rahatsızlıkların, kişinin şu andaki yaşamından kaynaklanan spesifik nedenleri olabile de önemli her fiziksel rahatsızlık, kaza veya zaaftan oluşan sendromların çok sayıda katmandan oluştuğunu iyice öğrendim. Freud’un her dil sürçmesinin ardında gömülü bir kompleksin olduğu gözlemi doğruysa, neden her buzda kayıp düşmenin, her araba kazasının, bize hiç beklemediğimiz bir anda çarpan her hastalığın ardında da bir kompleks olmasın? Bu yaşamda, her kazanın arkasında saklı bir kompleks varsa, ardında geçmiş yaşamda oluşmuş eski bir yaralanma olması mümkün olabilir mi?

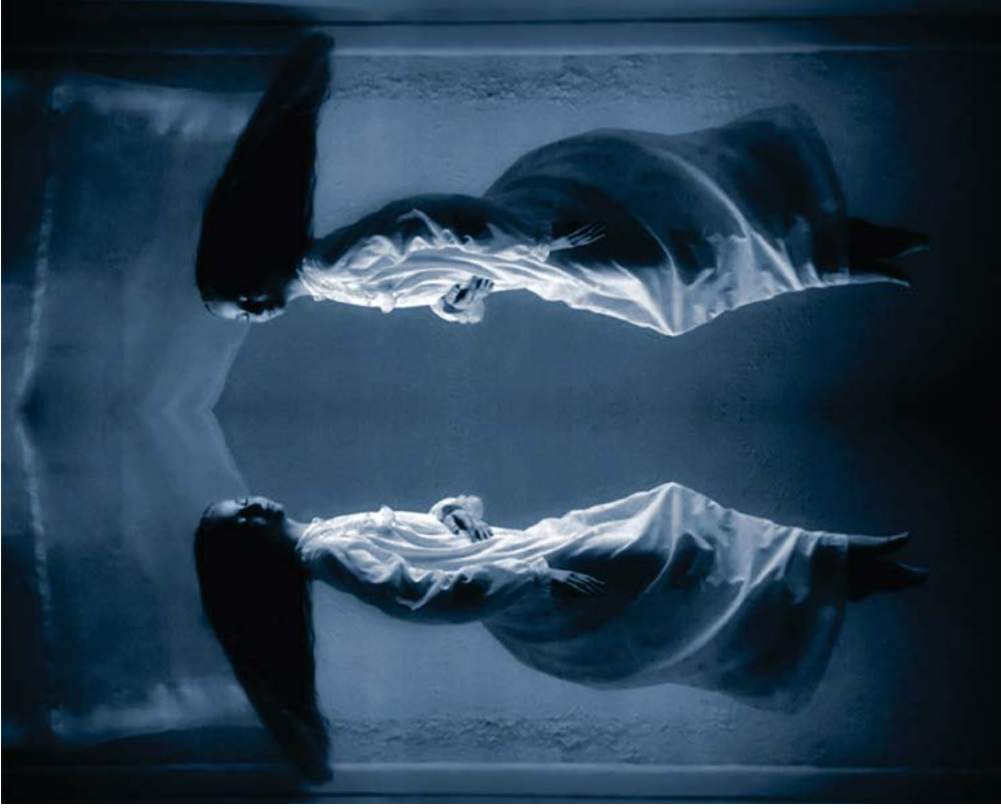
Gördüğüm vakalarda, fiziksel sorunların geçmiş yaşam boyutu defalarca doğrulanmıştır. O kadar ki artık psikolojik vaka özgeçmişini kaydederken mutlaka bütün önemli hastalıkları, kazaları ve kronik rahatsızlıkları ve özellikle de ortaya çıktıkları yaşları kronolojik olarak dikkate alıyorum.

Örneğin, Jane adında kırklı yaşlarının başında bir kadın danışanımın tamamlanmamış bir geçmiş yaşamla ilgili huzur bulmasına yardım etmiştim. On sekizinci yüzyılda, ülkenin batısına göç eden ilk öncülerden olan bir kadın olarak yaşadığı yaşamında, trajik bir şekilde ölmüştü. At arabasına bağlı atın devrilmesi sonucu bel kemiğinin feci

şekilde kırılması sonucu yaşamını yitirmiş. Regresyon seansımızın sonuna dek yaşını sormak aklıma gelmedi. “Kaç yaşındasın?” diye sorduğumda, “Yirmi yedi,” dedi kesin bir tavırla. “Yirmi yedi, sana bu yaşamında bir şey ifade ediyor mu?” diye devam ettim. Yüzünü bir hayret ifadesi kapladı. “Aman Tanrım!” dedi yüksek sesle, “çok ciddi bir böbrek enfeksiyonuyla hastanede yattığım zaman yirmi yedi yaşındaydım. Çok zor teşhis konmuştu. Neredeyse ölecektim,” diyerek elini belinin sol yanına götürdü. “Acısı korkunçtu. Tam burası, öncü olduğum yaşamımda bel kemiğimin tam kırıldığı yerde.” Konuşmamızın devamında yirmi yedi yaşın, hem bu yaşamında hem de geçmiş yaşamında bir buhran dönemi olduğunu anladık. Yaşamında gideceği yönle ilgili ve evlenememiş olmaktan dolayı geçmiş yaşamında içini kemiren kuşkular, bu dönemdeye yüzeye çıkmıştı ve ölümcül bir şekilde sonuçlanmıştı. Şu andaki yaşamında benzer sorunlar ortaya çıktığında, bedeni de eski öyküyü tekrarlayıp yeniden canlandırıyordu.

Ara sıra, ilk olarak fiziksel soruna odaklanırsın, tıpkı bana danışan genç yazarın vakasında olduğu gibi. Bu genç adam ergenlik yıllarında, sağ dizinde çok büyük ameliyatlar gerektiren birkaç kayak kazası geçirmişti. Şu anda yirmili yaşlarının sonundaydı ve sağ dizinde sürekli nükseden ağrı nöbetleri yaşıyordu. Ağrısına odaklandığımızda, bacaklarıyla ilgili olayların olduğu tam tamına üç geçmiş yaşam keşfettik. İlk olarak, Birinci Dünya Savaşı sırasında siperlerin arasında bacağına kesilmesi ortaya çıktı. Ondan önce, genç yazar, on sekizinci yüzyılda bir savaş cephesinde bacağına dizden

aşağısının parçalanarak kopması sonucu öldüğünü anımsadı. Ardından çok daha eski bir zamanda, sağ bacağına yapılan işkenceye ait korkunç görüntüler çıktı yüzeye. Görünüşe bakılırsa, seçtiği mesleki kariyer oldukça farklı olduğu halde, eski savaş yaralanmalarını bu yaşamında bir kez daha tekrarlıyordu.

Elde ettiğim en başarılı ve etkili terapi sonuçlarından bazısı, geçmiş yaşam öyküsünün bedende tutulduğu vakalara aittir. Bedenin, kimi insan için oldukça şuursuz bir alan olduğu ve bu nedenle de tortulaşan ve en derine gizlenmiş kompleksleri depoladığı kuşku götürmez. Komplekslerin fiziksel kalıntılara sahip olduğu metaforu ise karma bakış açısına göre büyük önem taşımaktadır. Örneğin, Tibetliler

insanlık tarihinin şu andaki dönemine “saf olmayan kalıntıların çağı” demektedirler. Bu tür çalışmaların, kendine psikosomatik tıp diyen bütün bir çalışma alanına yeni ve kışkırtıcı boyutlar kattığı kesindir. Reich’ci terapi, Alexander çalışması, hareket, ses ve dokunsal farkındalığın bir veya daha fazla kuşaktır zekice gözler önüne serdiği gibi, beden; insanın farkındalık tayfının bütünü için vazgeçilmez parçasıdır. Hareket terapisti Anna Halprin, “Bedenin her bölümünün anlatacak bir öyküsü vardır,” derken doğruyu söylüyordu. Buna ekleyeceğim tek şey bu öykülerden pek çoğunun geçmiş yaşam olarak karşımıza çıktığıdır. □

Yazarın Ruh ve Madde Yayınlarından çıkan *Başka Yaşamlar*, *Başka Benlikler* kitabından alınmıştır.

BİLYAY VAKFI, MTİA DERNEĞİ VE RUH VE MADDE YAYINLARI FACEBOOK'TA!

Değerli Okurlarımız,
Bugüne kadar BİLYAY Vakfı ve MTİA Derneği olarak, merkezimizdeki konferanslar, Bilyay Akademi seminerleri, diğer özel çalışmalarla sizlere ulaşıp Ruh ve Madde Dergisi ve yayınladığımız kitaplar aracılığıyla sizlerle hep iletişim içinde olduk.
Artık günümüz etkili iletişim araçlarından interneti ve sosyal paylaşım sitelerini kullanarak da bize ulaşıp duyuru, etkinlik ve taze haberlerimizi takip edebileceksiniz.
Böylece, sizlerle var olan iletişimimizi daha yakın ve sürekli bir hale getirip dilek, öneri ve beklentilerinizi öğrenme şansımız olacak.

Dilerseniz internetteki facebook gruplarımızı

BİLYAY VAKFI ve MTİA DERNEĞİ

<http://www.facebook.com/groups/bilyay/>

THE DIVINE ORDER AND THE UNIVERSE

<https://www.facebook.com/pages/The-Divine-Order-and-the-Universe/290702101086360>

RUH VE MADDE KİTAP KULÜBÜ

<http://www.facebook.com/groups/205985712775099/>
adreslerinden ziyaret edebilir, ÜYE olabilirsiniz.

Bu gruplarda periyodik olarak anketlerimiz, ödüllü sorularımız ve bazı sürprizlerimiz de olacak. Katılımızı bekliyor, ilginize teşekkürler ediyoruz.

Ruh ve Madde
Yayınları

Ozanların İşi

Cüneyt Gültakın

YERYÜZÜNÜN en önemli ozanlarından biri olan Shakespeare üzerine düşünürken ozanların insanları aydınlatmak üzere önemli işlerinin olduğunu, onların özel bir görevle çalıştıklarını fark ettim. Bilyay Vakfı'nın mayıs ayı etkinlikleri arasında yer alan "Shakespeare, Vedanta Öğretileri ve Ruhsallık" seminerini İngiltere'den gelen Graham Skelcey vermişti. Hint düşüncesinin izlerini Shakespeare dizelerinde sürmek hayli zevkli olmuş ve keyifli bir hafta sonu yaşamıştım.

İster Shakespeare ister Yunus Emre okuyalım ozanca sözler, yüksek sezgilerle bezenmiş, evrensel görüşler, yüreğimize su serpiyor; üstelik çağımız insanının açmazlarına, kısır döngülerine yönelik çözümlerle karşımıza çıkıyor. O sihirli, gizemci dizelerin ardından yeni, doğru ve sağlam anlamlara ulaşmanın huzurunu hissediyorsunuz.

Elbette uygarlık, işini iyi yapanların yüzü suyu hürmetine bugünlere geldi. İnsan, yüreğini ve aklını kullandıkça kendini sonsuz evrende anlamlandırdı. Yeryüzünün kaba doğasıyla karşı karşıya kalınca önce ürktü, içine doğru çekildi. Ta ki şaman ona güvenini verene dek...

İçine doğru çekilmek insana bütünlük, birlik duygusuyla gelen bir eğilimdi, ama şaman bunu daha ayrıntılı, daha tümleşik biçimde yapıyordu. Şamanın esimesi, insanın kendi psikolojisine egemen oluşunun en ileri aşamasıydı. Bu ilk ayinlerle insan sanatı da yaratmış oldu. Dinsel ayinler içinde dans, oyun, şiir ve müzik vardı.

Orta Asya'daki Türkçe konuşan toplumlarda şaman görevini yapan özel kişilere bahsı (bahsı), ozan, kam gibi adlar verilmiş. Anadolu'da saz aşığı ya da ozan olarak anılan kişiler bu kadim geleneği dönüştürerek sürdürmüşler. Dede Korkut'tan Aşık Veysel'e ozan yüreği halkın söyleyemediklerini türkülerle dile getirmiş.

Tarih boyunca bütün toplumlarda, katı yeryüzünden ince gökyüzüne uzanmayı ve oradan güneşlere ulaşip kutlu ateşler çalmayı yalnızca ozanlar denemiş. Kutsal gizemleri, idrakleri alevlendiren söz hazinelerini onlar bulmuş, aşağıyla yukarının birleştiği insan varlığında özel yolculukları onlar deneyimlemiş ve en yeni sözcükleri türetip en olmadık sözcükleri yan yana getirip yepyeni anlamları onlar tetiklemiş.

Esin perilerinin izniyle gökten yağın anlamlar nice dilsizin dili olmuş, nice hastayı sağaltmış, nice yüreklerin acısını dindirmiş. Ozanın sözünü işiten yağınlar ona saygı, sevgi duymuş. Ozanın sözlerinin kanatlı olduğuna inanmışlar. Sözlere kanadı Eski Yunan'da ilk kez Homeros takmış. Sonra kadın şair Sapho, Parnas dağındaki esin perilerini çokça çalıştırmış. Virgilius çobanları anlatmış, doğa tanrısı Pan'ın yüreğine su serpmiş.

İtalya'dan Dante çıkmış, üçlükleriyle söz etmiş tanrısal olandan. İngiltere'den bir Shakespeare çıkmış sahneye, sözleri bu kez o kanatlandırmış. Tam yirmi sekiz yaşında oyunlarını yazmaya başlamış, tiyatro aşığıyla kendini var etmiş, şiir gibi repliklerle konuşturmuş kahramanlarını, kabına sığmayınca döneminin en ünlü şiir biçimi olan soneler yazmış. İlahi olanın sezgisiyle sevgilileri konuşturmuş, kimi sonelerinde kozmolojik düzeni anlatmış. Gerçek aşkın her durumda değişmeden duracağına, kıyamete dek süreceğine inanmış. "Yıldızların müziğini şu topraksı bedenlerimizle duyamıyoruz," diye yazmış Venedik Taciri'nde.

Anadolu'dan Mevlana, Hacı Bektaş-ı Veli, Yunus Emre gibi mistik ozanlar çıkmış; sevgiyi, hoşgörüyü, gerçek inancı söylemiş. Yunus Emre: "Çalab'ın (Tanrı'nın) dünyasında sevginin yüz bin türlü var," demiş ve karış karış gezmiş Anadolu'yu, Hacı Bektaş-ı Veli: "İncinsen de incitme" demiş,

Mevlana ney çalgısının acı ezgisiyle aramış Yaradan'ı ve "Şimdi yeni sözler söylemek lazım," diyerek yakmış tüm kitaplarını.

Gerçekten de nasıl geliyordu o yeni sözler, o kanatlı sözlerin gizemi neydi? Ozanın gücü sözlerine yansiyorsa o gücün kaynağı neredeydi? Hiç

kuşkusuz ozan bu gücü özünden alıyordu. Özü çürük ozanın sözleri de eylemleri de çürük oluyordu. Sağlam söz içinde kuşkuyu, korkuyu, öfkeyi, bencilliği ve inadı barındırmıyor; tam tersine yüce olanın varlığına, yüksek kozmik yasalara teslimiyetle var oluyordu. Sağlam söz tam yerinde,

gereken kadar ve varlığın ihtiyacına göre oluyor, görevi şifaysa şifa, idrakse idrak sağlıyordu. Sözün özünü varlığın özü belirliyordu.

Yeryüzünde günümüze dek çok ozan yetişmiş, hepsi de insandan yana olmuş. Kimisi ilahi aşkla herkesi bir görmüş, mal mülk hırsıyla

davrananları yermiş, egemenlerin çıkarlarına çomak sokmuş. Kimisine bilge yöneticiler sahip çıkmış, ozanları çağın zorbalıklarından korumuş, kimi yöneticiler de onları düşman gibi görmüş. Çoğu anlamamış ozanların, hor görülmüş, sürgün edilmiş, yargılanmış, öldürülmüş. Oysa insanoğlunun, büyük insanlığın, gönül gözü ve vicdan sesidir ozanlar.

Ozanların gönlünde bütün insanlar, hatta tüm yeryüzü birdir, eşittir; dünya malını kolayca paylaşırlar, önemsemezler bu nedenle. Ozanlar iyilik dolu yürekleriyle toplumsal yararın yanında olur, çağına göre bir örgütsel yapıya da katılırlar. Amaçları canların varlık düzeylerine gerçeklik içinde yardım etmektir.

Ozanların varlık düzeyleri yüksek olduğu için çağının toplumsal aksaklıklarını da öteki canlara göre daha önce fark ederler. Yunus kabuklaşan inançlarla karşılaşınca o insanları eleştirip halkı bilgilendirir:

İkilikten geçemedin/ hali halden seçemedin/Dosttan yana uçamadın /Fakılık (fıkıh ilmi) oldu sana fak (tuzak)...

Yunus'un derviş gönlü kendi döneminin ötesine taşan, bugünlere ışık tutan dizelerle gerçeği, doğruyu söylemiş. Mollanın ilmi kendi sınavına dönüşür demiş, çözümünü de eklemiş: İkilikten, dünya etkisinden uzak dur; durumlarını iyi çözümle, ayır; vicdanınla ilerle, Dost yolunda ol.

Ozanların, çokmuş gibi gözükse de, her zaman bir tek işi olmuş: kendi özünü bulduktan sonra halkın elinden tutup onlarla yüce, yüksek işlere girişmek... □

RÖPORTAJ

Juanita Puddifoot ve Derin Anı Süreci (DMP)

Dicle Tigris

BEDENİMİZ ve tüm dünya, tüm galaksiler aslında katı değil, titreşim halinde enerjiler. Bedensel hücrelerimiz de depoladıkları anılarla titreşiyor. Bu anılar ta geçmiş yüzyıllardan, geçmiş yaşamlardan, atalarımızdan da bize gelebiliyor veya bizde kalmış olabiliyor. Bu yaşamda mutsuz olmak, astımlı, obez, suçluluk içinde olmak için bariz bir nedeniniz yoksa, Derin Anı Süreci size bambaşka bir yöne bakmak üzere ilham verebilir.

Ben geçtiğimiz aylarda, Derin Anı Süreci'nin BİLYAY Vakfında gerçekleştirdiği eğitimine başladım ve yüreğim umutla, heyecanla çarpmaya başladı çünkü rahat olmamı ve yaşamın tadını çıkarmamı engelleyen kalıntılarımı dönüştürmeyi öğreneceğimi hissediyordum. Kolay olmayan bir karma içine doğmuşum ve hala her yerde özgür Tigris'i değil, geçmişin zincirlediği Dicle'yi yaşıyorum ve artık özgür olmak istiyorum. Aynı karmayı sürekli tekrarlamak istemiyorum. Roger Woolger'ın yakın dostu ve meslektaşı Juanita Puddifoot, kendi üzerimizde çalışarak bizi bağlayan tüm geçmiş yaşam kalıntılarıyla yüzleşmemizi sağlayacak. Acemice de olsa, eğitim grubu olarak şimdiden ikişer kez geçmiş yaşam öykülerimizle yüzleştik ve etkisi çok derin oldu. Yalnızca öğrenmek, bilmek ve anlamakla kalmayıp bedensel olarak da dışı vurumlar yaşayarak hücresel katmanda sıkışmış kalmış enerjiyi serbest bıraktık, sonra da hep beraber hasta olduk: dönüşümün yan etkisi. Yüzleşmek elbette pek eğlenceli değil, ama beni gerçekten burun buruna getirdiği için çok seviyorum. Gerçeği arıyorum sevgiyle ve tutkuyla. Gerçeğin tadı, şekli, öyküsü ne olursa olsun, gerçek gerçektir ve en değerli hazinedir.

Roger Woolger'ın Ruh ve Madde Yayınlarından çıkan Başka Yaşamlar, Başka Benlikler adlı kitabı çevirdiğim herhangi bir kitap değildi; yaşamımın yönünü değiştiren, eşimle bol bol

tartışmama neden olan, vakalarıyla beni derinden tetikleyen ve hüngür hüngür ağlatan, aşılacağı insan sevgisiyle içimi ısıtan bir yolculuk oldu. Yazarın öldüğünü öğrenince de çok üzuldüm. Türkiye'de onu tanımış ve ondan eğitim almış Derin Anı Süreci uygulayıcıları olduğunu öğrenmek bu yüzden iyi geldi. Başka yaklaşımlarla da anlayışımı derinleştirmeye koyularak kendi kendimin ruhsal ve psikolojik dedektifliğini yapıyorum. Kendimi cesur bir serüvenci gibi hissediyorum ve kendimle birazcık gurur duyuyorum. Bu ayın konusu cesaret ve kendine güven. Kendi karanlık uçurumlarınızı keşfetmeye, oraya ışık tutmaya var mısınız?

DERİN ANI SÜRECİ ve bu sıra dışı, beden odaklı geçmiş yaşam çözümleme yaklaşımını Türkiye'ye

getiren İngiliz hanımefendi Juanita Puddifoot'la yaptığımız bir sohbeti sizlerle paylaşmak istiyorum.

Dicle Tigris: Kendine güven ve cesaret için ne olmalıdır? Türkiye'de bu anlamdaki gözlemlerinizi neler?

Juanita Puddifoot: Farklı ülkelerde çalışmanın ilginç yanı, kültürün, içinde yaşayan bireyleri üzerinde bıraktığı derin etkiyi görmek oldu. Bana seansa gelenlerle, bu kültürün getirdiği sorunlar öne çıkıyor. Türkiye'yle ilgili edindiğim bulgulara göre, sorunların arasında çokça ensest, cinsel istismar ve aile dinamikleri içerisinde zorbalık var. Kadın ve erkekler, bu tür olaylardan o kadar etkilenirler ki, yetişkinliklerinde de kendilerini baltalanmış hissederek. Hatta özdeğer duygusundan yoksun olurlar, özgüven sorunları yaşarlar, bedensel sorunlar ve güven sorunları da yaşayabilirler. Özellikle Türkiye'de dikkatimi çeken, kültürün geçmişi ve

*Gerçek,
gerçektir
ve
en değerli
hazinedir.*

inanç sistemi, yapısı, bireylerin cesur olmasını, özdeğer dolu olmasını veya bağımsız olmasını desteklemiyor.

Ülkeden bağımsız olarak, bana ilginç gelen bir başka durum da, cinsel travma, ensest, fiziksel ve zihinsel istismar gibi, etkisi aşikar olan olayların olmadığı ailelerde de, çocuğun özgüvenini baltalayan, boğucu sevgi durumudur. Diyelim ki, çok sevgi dolu ebeveynleriniz var ve sizin kalkıp da kendinizi bulmanızı, hata yaparak deneme yanılma yapmanızı, dışarı çıkıp risk almanızı engellediler, yani İngiltere’de dediğimiz gibi, sizi sevgileriyle boğdular: O zaman yetişkin yaşamınızda özgüveninizin baltalandığını hissedebilirsiniz. Önemli olan, doğru dengeyi tutturaktır: Sevgi dolu olmak, ama çocukların bağımsız olmasına, risk almasına, sınırları keşfetmesine, belki zorlamasına, hatta ebeveynlerle tartışmasına izin vermektir. Böylece, çocuklar kendi kimlik algılarını oluşturabilir ve bağımsızlıklarını kurabilir. Türkiye’de seanslarda gördüğüm kadarıyla, çokça kontrol ve güç sorunları ve güçsüzlük duygusu yaşanıyor.

Dicle Tigris: Hangi cinsiyette genelde bu bulgularınız?

Juanita Puddifoot: Ağırıklı olarak kadınlar, istismarın bir çeşidini yaşamış oluyor. Bunu onlara yaşatan ya babaları, ya ağabeyleri ya amca/dayıları veya yabancı birisi oluyor. Ve kadınlar bununla ilgili hiç konuşmıyor, bu nedenle değersizlikle, kirli hissetmeyle ilgili, aileye duydukları güvensizlikle ilgili tüm duygularını içlerine gömüyorlar ve hiçbir aile üyesine açıklamıyorlar çünkü içinde yaşadıkları kültür utanç kültürü. Ne ilginçtir ki, İngiltere’de toplumun, kadında hiçbir suçun olmadığını anlaması çok uzun yıllar aldı. Buradan yola çıkarak anladım ki, bir kültür, hala bu tür konuları konuşmayla ilgili utanç duyuyorsa, bu demektir ki, kolektif yani toplum, kültür, öyle ya da böyle kadını suçlu görüyor. Hatta kız çocuğunu bile. Bu utanç ögesi, aileyi, kız çocuğunu ve erkeği susturmada çok etkili bir araca dönüşüyor. Çünkü konuşan kişi, ailesine, tüm sülalesine utanç getiriyor. Bu nedenle, Türkiye’nin kolektif bilincinde ve toplumunda bu konulardaki tavrın değişmesi biraz zaman alacak.

Dicle Tigris: Bu utanç ve istismar yarasını nereye kadar taşıyoruz?

Juanita Puddifoot: Bunu farklı bir açıdan yanıtlayacağım. Evet, şimdiki zamanda sürdüğümüz bir yaşamımız var ve bu yaşamımızda, cesaretimizi, kendimize güvenimizi ve özdeğerimizi baltalayan belirli olaylar gerçekleşiyor, ama ayrıca başka yaşamlardan gelen başka anıların, ataların ruhlarının da insanlar üzerinde etkileri var.

Dicle Tigris: Ve böylece geçmiş yaşam konusuna geldik. Bize bir vaka örneği verebilir misiniz?

Juanita Puddifoot: Bana gelen bir danışanın derin bir utanç ve suçluluk duygusu içindeydi, ama bu yaşamında buna neden olabilecek herhangi bir zorluk ve travma yaşamamıştı. Yalnızca bu duyguları sürekli olarak hissediyordu. Böyle bir danışana, bilinç dışını keşfetme olanağı verdiğinizde, ki benim kullandığım süreç budur, adı Derin Anı Süreci, üzerinde çalışacağımız her şey ortaya çıkar.

Danışan, temasa geçtiği görüntüler, güçlü fiziksel hisler aracılığıyla çok güçlü bir geçmiş yaşam anısını ortaya çıkardı. Geçmiş yaşam öyküsünü öğrendik: Utandırılmış, herkesin önünde aşağılanmış ve taşlanarak öldürülmüş. Bu danışanım, o yaşamında, başka bir köyden, başka bir tabakadan birisini sevmiş, ama içinde bulunduğu kültür ve toplum, yaşadığı yüzyıl, toplumun başka bir tabakasından ve köyünden gelen biriyle evlenmesine izin vermemiş. Köy, kadının bu durumunu köyün utancı olarak algılamış ve kadını taşıyarak öldürmüştü. Bu yaşamındaysa, ruhunda halen dolaşıp duran bu kalıntılar, kadını hala etkiliyordu.

Tibetli Budistler'in dediği gibi, ölüm anındaki son duygu ve düşünceler, kalıntılar oluşturur ve bu kalıntıları bugünkü yaşama da taşıyız ve onları bir şekilde yeniden canlandırırız. Başka bir köyden bir adama aşık olmuş kadın, ailesinin ve toplumun bundan hiç hoşlanmayacağını biliyordu. Kadın bir bakıma kolektife aykırı davranmıştı ve utancı onun cezasıydı. Bu utancı herkesçe görülsün diye de, herkesin önünde aşağılanmıştı ve sonra da taşlanarak öldürülmüştü. Bu derin utanç, kadının ruhuna işlemiş

ve ölümden sonra da devam etmiş. Kadının ruhu, köyüne utanç getirdiği için, o toplumun artık bir parçası sayılmadığını, dışlandığını, kınandığını biliyordu. Derin Anı Süreci'nin bir parçası olarak Bardo alemi dediğimiz yerde, bu ruhsal yarayla, bu kınanmayla uğraşyoruz: Diyaloglar yaptırıyoruz. Kadının, üzüntüsünü ifade etmesi, köyün büyükleriyle, ona yaptıklarından dolayı konuşması, bağırması gerekebilir. Sevdiği adamla kavuşması ve köyü terk edip başka bir topluluğa gitmesi gerekebilir. Bu ve bunun gibi daha başka tekniklerle gerekli şifalanmaya ulaşılır. Seanstan sonra danışanım aynı utancı ve suçluluğu bir daha hiç hissetmedi ve çok daha hafif ve özgür bir kadına dönüştü.

Dicle Tigris: Yaratıcı Entegrasyon ne zaman gerekli oluyor?

Juanita Puddifoot: Türkiye'deki deneyimlerime dayanarak diyebilirim ki, travma ve üzüntüler yaşamış olanlar, yaşamlarındaki duygularıyla hemen temas kuramıyor ve sorunlarıyla doğrudan yüzleşemiyor. Üzüntü ve travma karşısında, bedendeki acı dolu anılardan veya hislerden kopmak için, insanın ayrışma ve kafada yaşama eğilimi var. Bu nedenle, sorunları oluşturan farklı öğeleri dışsallaştırabilmeleri için, Yaratıcı Entegrasyon'u kullanıyorum: Duyguları, olayın başlarına geldiği yaşı, güvenli bir alanda keşfediyoruz ve yeniden bir araya getirerek kişiyle bütünleştiriyoruz.

Bunları anlamak için, kendi üzerinizde deneyimlemeniz gerekir. □

ÖYKÜ

Olma Hakkı

Hendrick Vanneck

KADIN kuvvetinin son haddindeydi. Başkalarını memnun edebilmek için elinden gelen her şeyi her zaman yapmaya çalışmıştı fakat hiçbir zaman yeterli değildi.

“Bilirsin, burada olma hakkın var,” dedi Mong. Kadın kızardı.

“Ciddi misin?” dedi utangaç bir şekilde.

“Benimle gel.”

Kadın onu çayıra kadar takip etti.

Beş inek orada uzanıyordu, kendinden memnun bir şekilde geviş getiriyorlardı.

“Sence bunlar da burada olmaya hakları olup olmadığı üzerine mi düşünüyorlar?” diye sordu Mong kadına.

“Elbette değil, onlar sadece inek,” dedi kadın.

“Sadece inek? Onların senden aşağı mı olduğunu düşünüyorsun, ey insanoğlu?”

“Onlar bizim gibi düşünemez,” dedi kadın. “Düşünebilmemiz biz insanlar için bir artı nitelik.”

“Aslında burada olmaya hakkın olmadığını düşünüyorsun ve burada olmayı hak ettiğine dair diğerlerine kendini kanıtlamaya çalışıyorsun. Bu seni üstün mü yapıyor?”

“Eğer bir inek düşünebilseydi, o da şöyle düşünecekti: Buradayım bu yüzden burada olmaya hakkım var, yoksa burada olmayacaktım!”

“İnek tamamen orada olmaktan başka bir şey yapmazdı. Ya sen? Başkalarını memnun ederek var olma hakkını kazanacağını düşünüyorsun. Fakat var olma hakkı zaten sendedir, aynı ineklerde olduğu gibi. Buradasın bu yüzden de burada olmaya hakkın var!”

Kadın uzunca bir süre sessiz kaldı ve sonra şöyle sordu: “Bu kadar basit mi?”

“Evet,” dedi Mong. “Bir ineğin yaşamı kadar basit!” ve tüm kalbiyle kahkahayı bastı. □

Yazarın Meta Yayınlarından çıkan *Mong, Farklılığın Ötesine Yolculuk* adlı kitabından alınmıştır.

Kolektif Şuuraltı Etkileri

Mirra Alfassa (Anne)

İNSAN, yaşamaya başlamadan önce temizlemesi gereken bir bataklıkla doğar. İçsel dönüşüm yolunda iyi bir başlangıç yaptıktan ve varlığın şuuraltı kökenine -bu aileden, kalıtım yoluyla gelir- indikten sonra, bunun ne olduğunu görürsünüz! Neredeyse bütün güçlükler oradadır; hayatın ilk yıllarından sonra var oluşa eklenen çok az şey vardır. Bu her an gerçekleşebilir; kötü bir arkadaşınız varsa veya kötü kitaplar okuyorsanız, zehir size girebilir; ama şuuraltında kökleri derinlere uzanan izler vardır; sahip olduğunuz kötü alışkanlıklara karşı direnmeniz gerekir. Örneğin, ağızlarını her açtıklarında yalan söyleyen insanlar vardır ve bunu her zaman kasıtlı olarak yapmazlar (ki bu daha da kötüdür) veya münakaşalar, aptalca şeyler olmaksızın başkalarıyla iletişim kuramayan insanlar vardır; bunlar şuuraltında derinlere kök salmıştır. İyi niyetli olduğunuzda, tüm bunlardan kaçınmak ve mümkünse bunları düzeltmek için dışsal olarak elinizden gelenin en iyisini yaparsınız; çalışırsınız, mücadele ederseniz; sonra bu tür şeylerin sürekli gelmeye devam ettiğini ve kontrolünüzden kaçan bir parçadan geldiğini fark edersiniz. Ama bu şuuraltına girerseniz, şuurunuzun onu süzmesine ve dikkatlice incelemesine olanak

tanırsanız, yaşadığımız güçlüklerin tüm kaynaklarını, tüm kökenlerini aşama aşama

keşfedersiniz; sonra da baba ve annelerinizin, büyükbaba ve büyükannelerinizin ne olduğunu anlamaya başlarsınız. Belirli bir anda kendinizi kontrol edemezseniz, bu durumu anlarsınız: “Böyleyim çünkü onlar da böyleydi.”

İçinizde sizi gözlemek, yolunuzu hazırlamak için yeterince uyanık bir psişik varlık varsa, bu sizi kendinize yardımcı olacak şeylere yönlendirebilir; kararlarınızı vermeniz ve doğru yolda ilerlemeniz için insanlar, kitaplar, koşullar ve her türlü küçük tesadüf sizi bulur: Bunlar adeta iyiliksever bir irade tarafından size bir işaret, yardım ve destek gibi sunulur. Ama bu kararı aldıktan sonra, varlığınızın hakikatini bulmaya karar verdikten sonra, yola samimi bir biçimde çıktuktan sonra, her şey ilerlemenize yardım etmek için adeta üst üste gelir. Dikkatli bir biçimde gözlemlerseniz, güçlüklerinizin

kaynağını aşama aşama görürsünüz: “Hey! Bir dakika, bu kusur babamda vardı; hey! Bu alışkanlık annemindi: hey! Büyükannem böyleydi,

büyükbabam böyle yapardı.” Siz küçükken sizinle ilgilenen bakıcınız veya sizinle oynayan erkek ve kız kardeşlerinizin, tanıştığımız küçüklük arkadaşlarınızın da olabilir. Her şeyin orada olduğunu, o kişide veya bir başkasında olduğunu göreceksiniz. Samimi olmaya devam ederseniz, tüm bunlarla sakin bir biçimde karşılaşsınız ve bir süre sonra, doğduğunuz zaman sizinle birlikte olan tüm bağları keserseniz, zincirleri kırarsınız ve özgürce yola devam edersiniz.

Karakterinizi dönüştürmeyi gerçekten istiyorsanız, yapmanız gereken şey budur. İnsanın doğasını değiştirmenin imkansız olduğu her zaman söylenir; tüm felsefe ve hatta yoga kitaplarında aynı hikaye anlatılır: “Karakterinizi değiştiremezsiniz, bu şekilde doğdunuz, siz busunuz.” Bu kesinlikle yanlıştır, sizi temin ederim ama karakterinizi değiştirmek için yapmanız gereken

çok zor bir şey vardır çünkü değiştirilmesi gereken karakteriniz değildir, atalarınızın karakteridir.

Bunu onlarda

değil (çünkü onların böyle bir niyetleri yoktur)

kendinizde değiştirmeniz gerekir.

Size sunulanları, doğumunuzda size küçük hediyeler olarak verilen şeyleri değiştirmeniz gerekir. Bu tür şeylerin dizginlerini ele geçirmeyi başarılırsanız, ki bunun için sabırlı ve samimi bir biçimde çalışmalısınız, bir gün kendinizi özgür bulursunuz;

bunların hepsi sizden uzaklaşıp gider ve hiçbir yük olmadan yaşamda yeni bir başlangıç yaparsınız. İşte o zaman, yeni bir insan olursunuz, yeni bir yaşam sürersiniz ve neredeyse yeni bir doğaya sahip olursunuz.

*
* *

Bir varlık dünyaya geldiğinde, kaçınılmaz olarak belirli bir ülkede ve belirli bir ortamda doğar. Fiziksel ebeveynleri nedeniyle, insan bir dizi sosyal, kültürel, ulusal ve bazen de dini koşulun; bir dizi düşünme, anlama, hissetme, kavrama alışkanlığının; önce zihinsel olan ve zamanla yaşamsal alışkınlığa dönüşen ve sonunda varlığın maddesel modları olan her türden yapının içinde doğar. Daha net bir ifadeyle, belirli bir toplumda ve dinde, belirli bir ülkede doğarsınız ve bu toplum, kendine özgü kolektif bir kavrayışa sahiptir; bu ulus kendine özgü kolektif bir kavrayışa sahiptir; bu din genellikle çok sabit olan kendine özgü kolektif bir “yapıya” sahiptir. Siz bunun içine doğarsınız. Doğal olarak, çok küçükken bunun hiç farkına varmazsınız ama sizin oluşumunuzda etkisini gösterir; bu oluşumda, saatlerce ve günlerce devam eden bu yavaş oluşum sürecinde, deneyimler deneyimlere eklenir ve aşama aşama bir şuur inşa edilir. Bunun altında çan biçiminde bir kavanoz gibi durursunuz. Bu sizi kuşatan ve bir biçimde de koruyan bir yapıdır ama birçok bakımdan sizi önemli ölçüde kısıtlar. Tüm bunları farkına bile varmadan özümsersiniz ve bu kendi yapınızın şuuraltı temelini oluşturur. Kendinizi özgürleştirmek için özen göstermezseniz, bu şuuraltı temeli hayatınız boyunca sizi etkiler.

Kendinizi bundan özgürleştirmek için önce bunun farkına varmanız gerekir; ilk adım çok güçtür çünkü bu biçimlendirme çok süptildir ve siz henüz şuurlu bir varlık değilken, başka bir dünyadan bu dünyaya düşmenin şaşkınlığını taşıyorken (gülerek) gerçekleşir. Sizin bu süreçte en ufak bir etkiniz yoktur. Bu nedenle, orada bilinmesi gereken bir şeylerin olduğu aklınıza gelmez ve bundan kurtulmak da aklınızın ucundan bile geçmez. Şu veya bu nedenden dolayı bu kolektif telkinin etkisinin farkına vardığınızda, bundan kurtulmak için çok zahmetli ve uzun bir çabanın gerekli olduğunu da aynı anda fark edersiniz. Ama problem bununla da bitmez.

İnsanlar tarafından kuşatılmış bir biçimde yaşarsınız. Bu insanların arzuları, rastgele dilekleri ve dürtüleri vardır; bunlar türlü türlü nedenlerden dolayı insanlar tarafından ifade edilir ama onların şuurlarında bireysel bir form alırlar. Örneğin, daha pratik bir biçimde ifade etmek gerekirse, sizin bir babanız, anneniz, erkek ve kız kardeşleriniz, arkadaşlarınız ve yoldaşlarınız var; her birinin kendine özgü hisleri, istekleri var ve bir ilişki içinde olduğunuz herkes sizden bir şeyler bekliyor, tıpkı sizin de onlardan bir şey beklediğiniz gibi. Bu beklentilerin her zaman açıkça ifade edilmesi gerekmez ama beklentiler, insanların varlıklarında az

çok şuurludur ve biçimlendirmeleri gerçekleştirir. Biçimlendirmeler, insanın düşünce kapasitesi ve yaşam gücüne göre az veya çok etkili olur. Bunların kendi gücü de vardır ve güçleri genellikle sizinkilerle aynıdır. Böylece etrafınızdakilerin istedikleri, arzuladıkları, umut ettikleri veya sizden bekledikleri, çok nadiren ifade edilen ama direnç gösterilmeksizin özümşenen ve birdenbire sizde de benzer bir arzu, istek veya dürtü uyandıran telkinler formunda sizi etkiler... Bu sabahtan akşama, akşamdan sabaha gerçekleşir çünkü bu tür şeyler siz uyurken de durmaz, tam tersine yoğunlaşır çünkü sizi izleyen ve bir ölçüde de koruyan şuurunuz artık uyanık değildir.

Bu çok yaygındır, öylesine yaygındır ki gayet doğal görünür ve öylesine doğaldır ki bunun farkına varmak için özel koşullara ve en olağandışı durumlara ihtiyaç duyarsınız. Doğal olarak, kendi yanıtlarınız, kendi dürtüleriniz, kendi arzularınız da başkaları üzerinde benzer bir etkiye sahiptir ve tüm bunlar gücün her zaman haklı olduğu harikulade bir karışım haline gelir.

Problemin sonu bu olsaydı, insan bu karmaşanın içinden çıkmayı başarabilirdi ama bir engel vardır. Bu dünya, bu insani dünya, sürekli komşu dünyadan, yani yaşamsal dünyadan, dört katlı (yani fiziksel, yaşamsal, zihinsel ve psişik olmak üzere dört prensipten oluşan) dünya atmosferin ötesindeki daha süptil bölgeden

kuvvetlerin işgaline uğrar. Bu yaşamsal dünya, psişik kuvvetlerin ya da psişik şuurun etkisi altında değildir ve esasen kötü niyet, düzensizlik, dengesizlik ve insanın aklına hayaline gelebilecek en kutsal-karşıtı şeylerin hüküm sürdüğü bir dünyadır. Bu yaşamsal dünya, fiziksel dünyaya sürekli nüfuz eder ve fiziksel dünyadan çok daha süptil olduğu için, çok nadir bireyler dışında çoğu zaman çok algılanamazdır. Bu dünyada varlıklar, insanlar, iradeler ve çeşitli türden kişilikler vardır; bunlar türlü türlü niyetler beslerler ve küçüklerse kendilerini eğlendirmek, daha büyük bir kapasiteye sahiplerse zarar vermek ve düzensizlik oluşturmak için her fırsatı değerlendirirler. Bunlar, nüfuz etme ve telkin konusunda çok önemli bir güce sahiptir ve en ufak bir açıklık bulduklarında oraya koşuştururlar çünkü bu onların hoşlarına giden bir oyundur.

Ayrıca, bunlar kendileri için ender bir yemek olan belirli yaşamsal titreşimlere susamıştır veya açtır; bunların oyunları, insandaki kötücül hareketlerden zevk almak üzerine kurulur; insanlar bu kuvvetleri yaydıkça, bunlar da kendi istedikleri gibi beslenebilirler. Tüm öfke, şiddet, tutku, arzu hareketleri, yani kendinizden belirli enerjileri durup dururken harcamanıza ve kendinizden uzaklaştırmanıza yol açan tüm bu şeyler, yaşamsal dünyanın varlıklarının en çok sevdiği şeylerdir. Çünkü daha önce söylediğim gibi, bu varlıklar gösterişli bir yemek gibi onların tadını çıkarır. Bunların taktikleri basittir: size küçük bir telkin, küçük bir dürtü, sizde derinlere inen küçük bir titreşim gönderirler ve bulaşma veya sempati aracılığıyla sizde gerekli titreşimi

uyandırır; bu şekilde özümsemek istedikleri kuvveti yaymanızı sağlarlar.

Etkiyi ayırt etmeniz biraz daha kolaydır çünkü çok az da olsa dikkat ederseniz, kendinizde bir şeylerin aniden değiştiğini fark edersiniz. Örneğin, öfkeye kapılma alışkanlığına sahip kişiler, öfkelerini kontrol etmek için birazcık da olsa çaba sarf ederse, dışarıdan gelen veya aşağıdan yükselen bir şeyin onların şuurunu ele geçirdiğini ve öfkeyi yükselttiğini görür. Herkesin bunu ayırt edebileceğini söylemiyorum; bunların varlığını anlamaya ve kontrol etmeye çalışan insanlardan söz ediyorum. Örneğin sizinle aynı doğaya sahip bir varlığın, dışarıdan bir şeyin geldiğine dair net bir izlenim vermeksizin sizi sürekli etkileyen bir başka insanın iradesine veya arzusuna yanıt vermenizle kıyaslandığında, bu karşıt telkinleri ayırt etmek daha kolaydır. Titreşimler doğaları itibarıyla çok benzerdir; dışarıdan gelen bu hareketlerin sizin olmadığını, dışarıdan geldiğini fark etmeniz için çok daha dikkatli olmanız ve çok daha keskin bir ayırt etme gücüne sahip olmanız gerekir. Ama karşıt kuvvetler söz konusu olduğunda, biraz samimi olursanız ve kendinizi dikkatli bir biçimde gözlemlerseniz, varlıkta bir etki, dürtü veya telkine ve hatta bazen varlıkta küçük titreşimler üreten çok somut bir varlığa yanıt veren bir şeyin olduğunu fark ederseniz.

İşte... problem budur.

Peki ya çözüm? ... Her zaman aynıdır: iyi niyet, samimiyet, içgörü, sabır; ah! tabi bir de sizin bugün yapamadığınız şeyi başka bir zaman yapabileceğinizi söyleyen ve başarıya ulaşana kadar devam etmenizi sağlayan yorulmak bilmez bir sabır ve azim.

Bu bizi Sri Aurobindo'nun şu cümlesine geri götürür: Bu kontrol bugün size imkansızmış gibi görünüyorsa, bu onun gelecekte mümkün olduğu ve hatta gerçekleşeceği anlamına gelir.¹ □

Mirra Alfassa (Anne) 1878'te Paris'te doğdu. Ruhsal gelişimine uzun yıllar içsel olarak rehberlik etmiş olan Sri Aurobindo ile 1914'te tanıştı. 1920'de Sri Aurobindo'ya katıldı. Kasım 1926'da Sri Aurobindo Aşramı kurulduğunda, onun tüm maddesel ve ruhsal sorumluluğu Sri Aurobindo tarafından Anne'ye emanet edildi. Anne'nin yaklaşık 50 yıl süren rehberliğinde aşram, büyük ve çok-yönlü bir ruhsal birlik olarak gelişti. 1952'de Uluslararası Sri Aurobindo Eğitim Merkezini kurdu ve 1973'te dünyadan ayrıldı. The Mother (Anne) olarak da bilinir.

Yazarın Meta Yayınlarından çıkan *İçten Yaşamak* adlı eserinden alınmıştır.

¹ *Collected Works of the Mother*, Bölüm 8 (Questions and Answers 1956), s. 390-94.

YARADILIŞIMIZ gereği imajlara olan yatkınlığımız yatsınamaz. Son insanlık döngüsüne mensup bulunan biz insanlar madde ile olan ilişkilerimizde aslında tıpkı bir mimarın hayata geçireceği binayı projelendirmesi gibi tüm işlevlerimizde ve aksiyonlarımızda bu imajinasyon yeteneğimizi kullanırız. Aslında bunu sürekli olarak ve genellikle şuur dışı kanallarımla gerçekleştiririz. Yani bir çoğunu hatta diyebiliriz ki şuur seviyemize göre hemen hemen hepsini varlığımızın ihtiyaçları doğrultusunda otomatik yapar ve sonuçlarını bir şekilde görürüz.

Şuursal uyanıklığımız geliştikçe ve vicdan kanallarımlar açılmaya başladıkça öncelikle karşımıza çıkan sonuçların tahlillerini yapabilir hale geliriz. Ve kozaliteye hiç de küçümsenmeyecek bir adım atmış oluruz. Bunun devamında ise bu otomatik imajinasyonlarımızı anlamaya başlar ve onları kontrol etmeye başlarız. İşte bu esnada gelişmiş insan hidrojen atomu alemindeki dünyamızın en ince maddeleri ile şuurulu deneyimler yapmaya hazırdır. Bu maddeler topluluğuna duygularımız diyoruz. Evet insanoğlu bu alemde en son çalışması gereken öğrenimin duygular yani kendisi olduğunu fark eder. Ve kendini bildikçe bütünsel sistemi fark eder böylece tekamül eder.

Aslında bizlerin duygularımızın farkına varmamız, kendimizi hatırlamamıza, dünyamız maddesinin titreşimlerinin en üst seviyelerindeki oluşumları reorganize etmememize sebep olur. Bu insanın kendi vücudundaki maddelerin titreşimini de etkiler, enerji alanları dediğimiz duygu bedenlerini de etkiler, buna rağmen yaşanan hastalıkları veya vücudun dingin oluşunu da etkiler.

Tüm bunları yaparken varlıksal tarafımız tesirler aracılığı ile imajinasyonlarımızı yönlendirir. Varlığımıza yaklaşabiliyor olduğumuzun en önemli göstergelerinden biri şuurulu imajinasyonlarımızın arttırmayı başarmamızdır ki bu da az önce yukarıda belirttiğimiz gibi şuursal tarafımızın bir bütüne doğru gitmesi ve kendimizi daha iyi tanımakla olur.

Böylece karşımıza iki türlü imajinasyon kavramı çıkmaktadır. Birincisi otomatik imajinasyon ve diğeri de şuurulu imajinasyondur.

Sevgi alemine yaklaştığımız bu son dönemde şuurulu imajinasyonlar ile sevgi aleminin belkide en alt seviyelerindeki fakat dünyamız için en üst titreşimlerde olan duygu maddeleri ile yapacağımız yeni oluşumlar bizleri vazife anlayışına ve hissiyatına biraz daha yaklaştıracaktır. Unutmamalıyız ve kendimizden uzak görmemeliyiz ki ara ortam olan bu sevgi alemi, bizim tesirler ile, maddenin her seviyesi ile vazife duygumuzun biraz daha anlaşılabilir ve uygulanabilir olanaklar sağlayan bir ortamıdır. İmajinasyonun da bu dünyaya göre en şuurulu kullanıldığı ve derhal cevabını alabileceğimiz bir alemdir sevgi alemi. □

Yeryüzü İçin Şifa

Sandra Ingerman

FİZİKSEL düzeyde, gezegenin durumu korkunç görünüyor. Fakat spiritüel boyutta değişim için hazır.

Çevrenin mahvolmasına katkıda bulunan kararların nasıl alınabildiğini hayret içinde seyrediyorum. Pek çok insanın hangi kimyasalların güvenle tüketileceğini bildiren bilimsel araştırmalara güvendiğini de izliyorum. Çevresel etki raporları, araştırma yapılan projelerden finansal yarar sağlayacak büyük şirketler tarafından finanse ediliyor.

Çoğu insan trans halinde kalmayı tercih ediyor ve sağlıklarını koruma konusunda akıllıca seçimler yapmıyor. Kimin kimyasallar ya da petrolle kirlenmiş suyu içmenin veya böcek ilacı püskürtülmüş yiyecekleri yemenin güvenli olduğu konusunda araştırmacılardan gelecek bir açıklamaya ihtiyacı olabilir?

İnsanların kendi içsel bilgelikleri yerine neden gerçekleri söylemeyen veya çevreye bıraktıklarımızın uzun dönemdeki etkilerini bilmeyen yetkililere güçlerini teslim ettikleri konusu merak uyandırıcı.

İnsanların neler olduğunu bildiklerini ama olumlu değişimler için nasıl katkı yapacaklarını bilmeye gelince donup kaldıklarını düşünüyorum. Ve elbette pek çoğu da hayatta bunaldıklarından, transta ve duyarsız kalmak daha kolay geliyor. Pek çoğu kafasını yorganın altına saklayabileceğini sanıyor. Biz farklı olduğunu biliyoruz.

Toprağımıza, suyumuz ve havamıza bırakılan kimyasalların uzun dönemli etkilerini gerçekten kimse bilmiyor.

İçsel bilişimize ve sezgimize güvenmek zorundayız. Çünkü açık söylemek gerekirse, insanlar doğaya aykırı hareket ediyor. Ve biz de doğanın parçası olduğumuz ve ondan ayrı olmadığımız için, toplumun eylemlerinin sonuçları da olacaktır.

İnsanlığın, çevreye yapılanların hem yaşam ağındaki tüm canlıları hem de yeryüzünü etkilediği olgusuna uyanmaları için ne gerektiğinden emin değilim.

Bazen insanlık kolektifine olan inancımın azaldığını görüyorum. Aynı zamanda ruha ve ruhsal topluluğa olan inancım da artıyor. Çünkü umudun olduğu yer burası. Ve umut olmadan da devam etmek için bir neden yok.

Kolektif, insan davranışlarının sonuçlarına uyanana kadar spiritüel çalışmamızı güçlendirmeli ve buna odaklanmalıyız. Çünkü spiritüel gelenekler asırlar boyunca toksinleri dönüştürebileceğimizi göstermiştir. Ve bu da Yeryüzü için Şifa çalışmasının temelidir.

Var olan her şeyi ışık olarak algılamayı sürdürmeliyiz. Güneşin ışığının yanında soluduğumuz havanın, içtiğimiz suyun ve yediğimiz yemekteki ışığı da absorbe etmeliyiz. Yuvarım olan yeryüzünü etkileyen seçimlerde duyarsızlık, ağgözlülük ve cehaletin olduğu bu zamanda büyümemizi sağlayacak araçlara sahibiz.

İlahi olanın dönüştürebileceğini ve şifaya ihtiyaç olanı şifalandırabileceğini biliyoruz. Spiritüel metotlar sayesinde bize geri yansıyacak olan uyum ve denge duygusunu yeniden kazanabiliriz.

Muhtemelen yalnızca rasyonel ve olağan bilinç alemlerini kabul eden insanlardan daha farklı bir dalgayla seyredeceğiz.

Önümüzdeki meydan okuma, dışarıdaki dünyada ne olursa olsun spiritüel çalışmamıza odaklanmaktır. Artık ego ile ruhun yollarını birbirine karıştırmayı göze alamayız. İçinde yaşadığımız zaman bir seçim yapmamızı gerektiriyor.

Çevrede olup biten her şeyin farkında olmama rağmen yokluk inancı ve korkuya teslim olmayı reddediyorum. Doğaya ve yaşam ağındaki her şeye saygı gösterip onurlandırmak olan spiritüel çalışmamı sürdürmek için açık bir seçimde bulunuyorum. Ruhun gücüne inanmayı ve korkuya doğru hareket eden toplu bilince teslim olmamayı seçiyorum. Korku, kontrol arzusu yaratır. Ve kaderimizin kontrolü yalnızca ruha aittir. Küresel spiritüel topluluğun güçlenmesine yardımcı olmaya bağlılığımı da sürdürüyorum. Çünkü birlik içinde beraberce çalışarak çok büyük değişim yaratma yeteneğimiz var.

Aynı anda hem korku hem de ruhtan hareket ile çalışamayız.

Evet, topluluklarımızda fikirlerimizi ifade etmeli ve çevreyi etkileyen siyasi kararlarda mantığın sesi olmalıyız. Ve aynı zamanda, küresel bir topluluk olarak hep birlikte çalışmamıza odaklanmalıyız. Yaşadığımız dünyayı değiştirebilecek olan, uygulamalarımızla bizden doğacak olan ilahidir. Ruha teslim olmalı ve çalışmamızı yapmalıyız. Ruhun gücüne olan inancımızda sağlam durmalıyız. İlahi olan, ışık ve sevgi için araç olmanın tek yolu bu.

1990'ların başında televizyonda izlediğim aşırı kuraklıkla ilgili bir belgeselden sonra bir şamanik yolculuk yaptım ve spiritüel öğretmenim İsis'i ziyarete gittim. Ona korkumdan bahsettim. Bana sert biçimde, "Suyunun olmayacağına inanırsan o zaman suyun olmayacaktır," dedi.

İsis, bu söylediklerini ben daha "Yeryüzü için Şifa" çalışmama başlamadan söylemişti.

İsis'in bana vermiş olduğu mesaj, beni algımızın nasıl gerçekliğimizi yarattığını öğrendiğim bir dizi yolculuk yapmaya yönlendirdi. Ve bu da "Yeryüzü için Şifa" çalışmasının temel öğretilerinden biridir.

Her şart altında, hatta yıkım ve felaketin ortasında bile yaşamın ışığı, güzelliği ve sevincini algılamayı seçebiliriz. İçimizde ve dışımızda olan ilahiliğin ışığıyla buluşmak işte bu yükselmiş algıda mümkündür. İlahi olan yalnızca yüreklerimizi açtığımızda ortaya çıkar.

Ve ölüm ve yıkım olurken bile yeni bir yaşamın doğduğunu hatırlamalıyız.

1960'lı yıllarda Findhorn, İskoçya'da bir araya gelmiş olan bir spiritüel topluluk vardır. Kendi sebzelerini yetiştirme konusunda kararlıydılar. Fakat toprak kumlu ve sebze yetiştirmeye uygun değildi. Doğa ruhları yani gizli halk ortaya çıktıkları ve bu toplulukla işbirliği içinde beraberce çalışmaya başladıkları zaman sebzeler de yetişti. Ve sebzeler mucizevi boyutlara ulaştılar. Bu bize doğa ruhlarıyla nasıl ortaklaşa çalışabileceğimizi gösteren muhteşem bir örnek.

Spiritüel geleneklerce anlatılan ve insanlar kişisel içsel çalışmalarını yaptıkları ve değişime hazır olduklarında ilahi olanın nasıl devreye

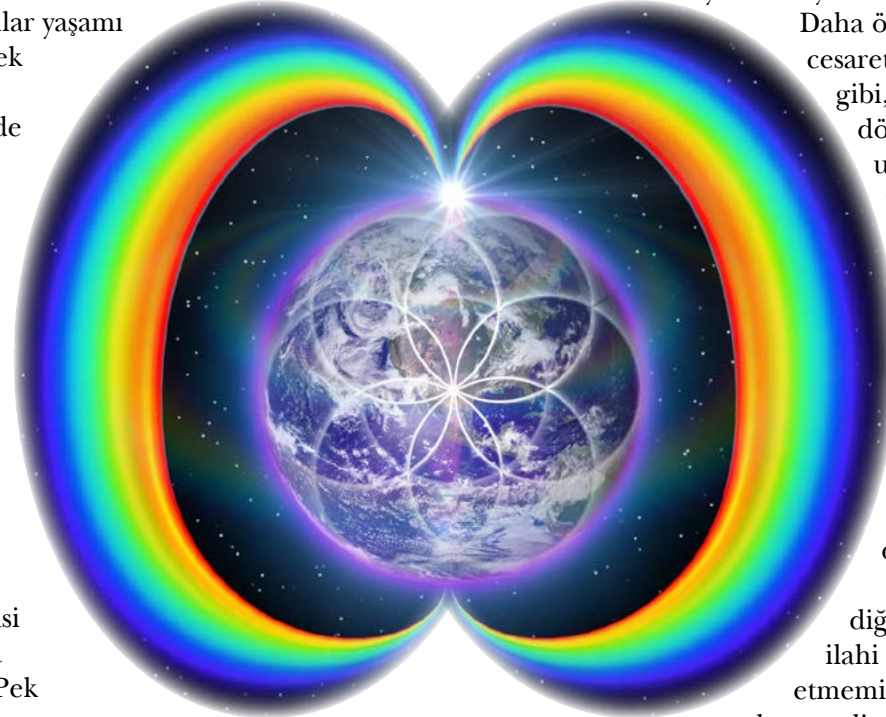
girip yardımda bulunduğunu anlatan pek çok öykü vardır.

İnanıyorum ki spiritüel uygulamalarımıza odaklandıkça ve onları güçlendirdikçe görünen ve görünmeyen arasındaki perdeyi açarız ve ilahi olan ve yardımcı ruhlar yaşamı sürdürürebilmek için bizimle ortaklık içinde çalışabilirler.

Bir sabah pek çok düşünce ile uyandım. İçinden geçtiğimiz değişimler son derece yoğun. İklimsel değişimlerin yanı sıra şiddet ve siyasi çalkantılarda da artış var. Pek çok arkadaşım ve meslektaşım ya ağır hastalıklardan yeni kalkıyorlar ya da aşkın alemlere geçtiler.

İnsanlığın toplu olarak inisiyasyonun sonraki aşamasına girdiğini hissederek ve bilerek uyandım. Bir inisiyasyon eski yaşam biçiminin ölümünü yaratır. Ve bu yoğun değişimin içindeyken inisiyasyonun sonraki aşamasından uyuyarak geçebileceğimize inanmıyorum.

Bizi inisiyasyonun sonraki aşamasında taşıyacak olan içimizdeki ruhun gücüdür. Bedenimiz ve zihnimiz içinde bulunduğumuz değişimlerde bize güç verecek olan şeye sahip

değildir. Ama ruhumuz ihtiyacımız olana sahip.

İçsel ruhumuzla, ilahi ışığımızla derin bir bağlantı kurmalıyız. İlahi ışığın ne olduğunu yalnızca aklen kavradığımız yapay bir bağlantı yaratamayız.

Daha önce sizi cesaretlendirdiğim gibi, lütfen dönüşüm uygulamanızı yenileyecek ve tazeleyecek yollar bulun ki yapay bir düzeyde çalışmış olmayasınız. Derine dalın! Aynı öğretiyi, diğerlerindeki ilahi ışığı fark etmemiz konusunda da geçerli. Genellikle

yapay biçimde "herkes ve tüm yaşam ilahi ışıktandır" cümlesini kullanıyoruz. Zihinsel bir farkındalığın ötesine geçmeliyiz.

Gerçekten ruhun gözlerinden bakın ve her şeyden parlayan parlak güneş ışığını algılayın. Gerçek şamanların, mistiklerin ve şifacıların mucizevi şifalarını gerçekleştirirken yaptıkları budur. Tüm yaşamdaki ışığı gerçekten görün ve tanıyın.

Biri bana yazarak depresyon konusuna değinmemi rica etmiş. Çünkü depresyonda olduğu zaman ilahi ışığını deneyimlemediğini paylaşmış.

Depresyon geçmişim var. Ve beni spiritüel yoluma yönlendiren şey de depresyonum olmuştu. Geleneksel tıbbi bir tedaviye başvurmadım. Kendi adıma, depresyonun üstesinden gelmemde spiritüel uygulamalarımı derinleştirmenin büyük başarı getirdiğini gördüm. Depresyonum beni spiritüel keşiflerimi ilerletmeye ve büyümem, gelişimim ve evrimimde şu anda olduğum yere sevk etti.

Değişen duygusal durumlarım yaratıcılığımı ateşler. Karanlık bir duruma girdiğimde bununla mücadele etmem. "Tek çıkış yolu, içinden geçmektir," olan mantramı koruyorum.

Olanı kabul ediyorum. Böyle zamanlarda ben de ışığı deneyimleyemiyorum. Ama ışığımın kaybolduğuna inanmıyorum. Yalnızca onunla bağlantı kuramıyorum. Zaman içinde bunun benim için karanlıkta bir şeylerin oluştuğu zengin ve verimli bir zaman olduğunu anladım. Yaratıcı alevim ilerlememi sağlıyor.

Depresif durumlardan geçtiğini hissedeneriniz için söylüyorum ki böyle zamanlarda ilahi ışığınızla bağlantı kuramamanızı anlıyorum. Fakat ışığınızın hala parlak biçimde yayıldığını lütfen hatırlayın. Rehberliğiniz doğrultusunda kendinizle ilgilenin. Annemin de eskiden söylediği gibi "Bu da geçecektir." Olanla kalın.

Bu depresyonunuzun kökenini araştırmamanız gerektiği anlamına gelmez. Ve ihtiyacınız olursa medikal ve psikolojik yardım da alın. Ben yalnızca karanlıktayken ilahi ışıkla bağlantı kuramama konusuna değiniyorum.

Koruyucu ruhum, onunla olan otuz yıllık çalışmam süresince benimle

bazı çok güçlü öğretileri paylaştı. Bana “Karanlıkta oturma,” derdi. Bana hareket etmeye devam etmemi ve kendimi aydınlıkta dururken bulacağımı söylerdi. Ayrıca, “Aydınlıkta öğrendiklerini karanlıktayken unutmama” da derdi.

Karanlık ve aydınlık aşamalardan döngüsel olarak geçerken, spiritüel topluluğumuzun hepimiz için alanı tuttuğunu lütfen anımsayın. Çünkü depresyondan musdarip olsanız da olmasanız da hepimiz doğanın döngülerinin parçasıyız. Ve doğada karanlık ve aydınlık zamanlar vardır.

Dışımızdaki dünyanın içsel durumumuzun yansıması olduğunu hatırlayın. Dünyadaki olaylarla

dikkatimiz dağılabilir. Dikkatinizi yeniden kendinize, iç dünyanıza ve iç manzaranıza çevirin. İçsel bahçenizle ilgilenin.

İsis, yaşam tarafından tümüyle besleniyor hissetmenin önemini paylaşmıştı. Doğada geçirmek için biraz zaman bulun. Doğa en büyük şifacıdır!

Bir Çin atasözü şöyle der:

“Ruhta ışık olduğunda kişide güzellik olur; kişide güzellik olduğunda evde uyum olur; evde uyum olduğunda ulusta düzen olur; ulusta düzen olduğunda dünyada barış olur.” □

www.sandraingerman.com web sitesinden çeviren:
Simin Uysal Çetinkaya.

Fil, Kör Adamlar ve Hakikat

Hasan Sonsuz Çeliktaş

BİR odada bir fil varmış ve içeriye kör adamları salmışlar. Bir adam boynuzunu tutmuş, fil bu demiş; diğeri kulaklarını, diğeri ayaklarını, ötekisi kuyruğunu... Her biri filin bir parçasını tutup filin o olduğunu iddia etmişler.

İşte buradaki hakikat fil, gerçek ise her bir adamın kendisinin tuttuğu parça... Her ne kadar herkes kendi tuttuğu parçanın tek gerçek olduğu konusunda iddialı olsa ve hatta bu yüzden kavgalar, savaşlar çıksa da dünyadaki insan sayısı kadar gerçek vardır bu durumda. Herkes haklıdır. Çünkü herkes filin bir parçasından tutar, çünkü fili öyle hissetmektedir.

İşte burada size bir sır vereyim... Odadakiler aslında kör değiller. Sadece gözleri kapatılmış körebe oyunundaki gibi. Göz bandını fark etmek ve o bandı çıkartmak ise uyanış yani kıyametin ta kendisidir. Bandı çıkarttığınızda bir süre gözleriniz kamaşır, hiçbir şey göremezsiniz. Beyniniz görmeye alışmamıştır çünkü. Hatta görmeyi öğrenmesi için biraz da zamana ihtiyacı vardır. Fakat yavaş yavaş şekiller belirlemeye başladığında görmeye başlarsınız ki odada kocaman bir fil ve filin bir tarafına yapışıp “Gerçek budur” diye bağrışan bir sürü insan var. Hakikat ise bu sahnenin kendisi ve tahayyül edebileceğinizin ötelinde...

İşte bu yüzden hakikatle birlikte kabulleniş başlar. Hiçbir şeyi reddedemezsiniz. Birisi oradan bağırır, “Gerçek elimde tuttuğumdur.” Bakarsınız adam kuyruğu tutmuş. Evet, kuyruk var mı var! Eyvallah kardeşim, o kuyruğu biraz da ben tutabilirim diyebilirsiniz veya ben dişlerini seviyorum orayı okşayayım diyebilirsiniz veya ben böyle uzaktan doya doya izlemek istiyorum manzarayı da diyebilirsiniz. Buna da olanı kabullenmek ve seçim yapmak denir. Odadaki fil, yaşamın, varoluşun kendisidir ve fil metaforundan çok daha büyük, sonsuz bir hakikattir. O zaman ŞİMDİ göz bantlarımızı çıkartmanın vaktidir ki manzaranın tadını doya doya yaşayalım. □

GERÇEK'İN TİTREŞİMLERİ

Eğitim

David Icke

Programlanmak İçin Bir de Para Veriyor

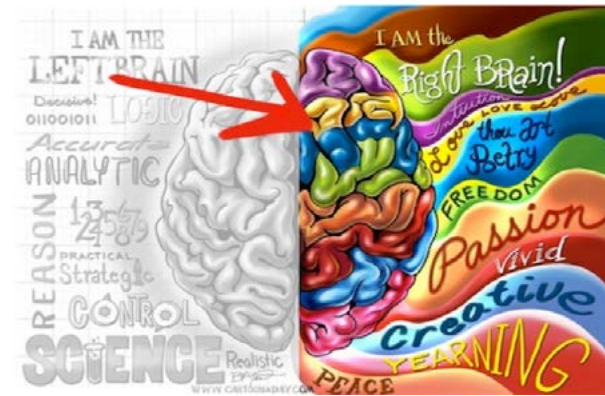
“EĞİTİM” denilen programlama makinası, “Sistem” için kesinlikle çok önemli çünkü eğitim, insanların en küçük yaşta realiteyi algılama şekillerini beyinlerine yerleştirmek veya tam anlamıyla implant etmek üzere tasarlanmıştır. Böylece sistemin akıl besleyicileri büyüdükleri zaman her şeyi ya oyunun planına göre yönetecekler ya da kendilerini özgür sanarak hayatlarının sonuna kadar küçük birer iyi köle olarak kalacaklar.

Bir zamanların ünlü grubu Pink Floyd’un şarkısında dediği gibi: “Sonuç olarak sen de duvarda bir tuğlasın.” Aslında sistemi yönetenler de köle, sistem tarafından yönetilenler de... Arada sadece bir derece farkı var. Ortak payda ise; insanların “sol beyin”e hapis olmaları.

Beynin iki yarım küresi *corpus callosum* denilen bir köprü ile birleşir. Bu iki yarım kürenin çok farklı işlevleri ve özellikleri vardır. Oysa bizler “bütün” beyinli olarak yaratılmış olup, her ikisinin de özelliklerine sahibiz. Her neyse, Kontrol Sistemi bunu hiç istemiyor, dolayısıyla da insanların çoğu kendisini bu özelliğe sahip değil sanıyor.

İnsanların çoğu, “yapısallık” takıntısı olan sol beyinin kölesi durumundalar, bu da zaten insan toplumunun hiyerarşik yapısına yansıyor. Sağ beyin parçaları değil, “bütün”ü görür, dolayısıyla da sol beyinin hiç yapamadığı “noktaları birleştirme” işlemini çok iyi yapar.

Sağ beyin rastgele, kendiliğinden, yaratıcı ve ilham vericidir ve ne yapacağı önceden bilinmez, başına buyruktur. Psikologlar sağ beyine “sübjektif/öznel/düşsel”derler çünkü (aslında var olmayan) dışsal dünyadan ziyade kişinin zihninde yer alır veya zihninden kaynaklanır, dolayısıyla ressam veya yazarın kişiselliğini öne çıkarır. Sağ beyin, sol beyine oranla, kalbin realitesi ile daha çok uyum içindedir, dolayısıyla manipülatörler insanların sağ beyinlerinde olmalarını hiç istemezler. Sağ beyin sizi “bilinç”liliğin alemlerine taşıyabilir. Zaten “dünya”daki hayatın gerçek doğası da ancak oradan algılanıp anlaşılabilir.

Sol beyin: karar, mantık, analitik, pratik, strateji, kontrol, bilim.

Sağ beyin: önsezi, sevgi, sanat, özgürlük, seveda, canlılık, yaratıcılık, özlem, barış.

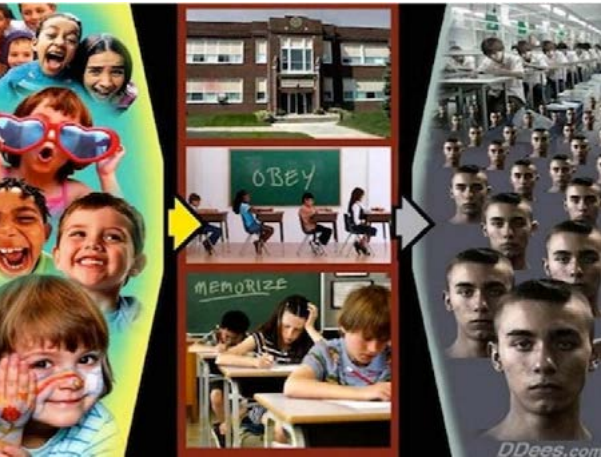
Sağ beyninizi açık değilse ve güçlü bir şekilde çalışmıyorsa, global komplonun kaynaklandığı tavşan deliğinin seviyelerini hiçbir zaman göremezsiniz. Sol beyninizi her şeyi, her şeyden ayrı, arada hep mesafe varmış gibi, yani bölünmüş olarak görür. Bu Matriks’in illüzyonudur. Bütünü göremez, sadece parçaları veya bölümleri görür. Resmin bütününe değil, sadece pikselleri görür. Sol beyin yapısallığa bayılır! Sol beyin (kendi mantığına göre) mantıklıdır, (yine kendi aklına göre) rasyoneldir/akıllıdır ve o kadar sıralıdır ki, “şimdi”deki olayları hep alıp “zaman” olarak algıladığımız sıraya sokar. Bu sıralamayı ne kadar hızlı yaparsa, “zaman” bize o kadar hızlı geçer gibi gelir veya yavaş yaparsa, bir o kadar yavaş geçiyor gibi algularız. Sol beyin aynı zamanda objektiftir, gerçek olarak sunulan gözlenebilir fenomenlere dayalıdır; objektif değerlendirmeler yapar. Bilimsel inancın temeli nedir? Gerçek olarak sunulan gözlenebilir fenomenlere dayalı değerlendirme...

Bilim, sol beyin mahkumiyetinin bir dışavurumudur. Bu yüzden deneyimlemekte olduğumuz realitenin sırlarını çözemez çünkü bunlar sadece sol beyin ve kapalı zihinler açısından bir sırdır.

Bu eğitim sistemi, sağ beyinli veya “bütün” beyinli çocukları sol beyinli yetişkinlere dönüştürmek üzere özellikle tasarlanmıştır. Programlanmayı kabullenenler ile kabullenmeyenler arasında ise bir “ödüllendirme ve cezalandırma” işlemi vardır.

Halen geçerli olan eğitim; iletişim yoluyla, “gözlenebilir kanıt”a dayalı mantıklı bilgi ile beyinin sol tarafını,

sadece “sistemin realite versiyonu”na boğuyor. Bunu takiben öğrencilere, bu bilgiyi muhafaza etmeleri ve iyice öğrenmeleri söyleniyor, sonra da sistemin kendilerine inanmalarını söylediği ne varsa hepsini tekrarlayacakları “sınav”lara giriyorlar. Tekrarlama işini iyi yaparlarsa sınıflarını geçip gelişme gösterirler; “Aferin Johnny, aferin Jane, iyi not almışsın!” Bunu gerçekten iyi yaparlarsa üniversiteye bile gidebilir ve programlanma derecelerine göre bir derece alırlar:

- Sen ne kadar programlanmıştın?
- Ben mi, ben birinci sınıf programlanma aldım.
- Öyle mi, aferin sana!

Virginia, William and Mary Üniversitesinden Profesör Kyung Hee Kim, yaşı, ana okulundan 12. sınıfa kadar olan çocukların yaratıcılığı üzerinde bir çalışma yapmış. Bunun için yaratıcı düşüncenin ölçümü olan Torrance testini uygulamış. Okul sisteminden geçtikçe, öğrencilerin yaratıcılıklarında büyük çapta bir düşüş olduğunu gözlemlemiştir. Çocuklar

duygularını ifade edemiyorlarmış, enerjileri daha azmış, daha az konuşuyorlarmış, daha az esprili, hayal güçleri zayıf, cansız ve hırssız, algılamaları düşük, bağlantı kurmakta zorlanan, sentez yapamayan ve olayların farklı açılarından göremeyen varlıklar oldukları görülmüştür. Aslında bütün bunlar sağlıklı çalıştığı takdirde sağ beyin özellikleri, ama malum; sistem, “eğitim” denen programlama ile sağ beyini bastırıp, sadece sol beyin algılaması sağlamak için uğraşılıyor. Dünyanın her yanında gençlerin ömrü, sistemin inanmalarını istediği şeyleri sisteme başarıyla anlatmış olduklarını umarak, gerilim içerisinde sınav sonuçlarını bekleyerek geçiyor.

Profesyonel futbolcu olmak için okulu on beş yaşında terk ettim (daha fazla sabredemedim) ve hayatımda tek bir sınava bile girmedim. Vay be, ucuz kurtulmuşum!

Sınavları geçmek veya notlar; bilim, tıp, akademi, hatta politika ve medya konularındaki uzmanlaşmayı sağlıyor çünkü bu alanlarda daha egemen durumda olanlar, “geçerli not” alanlar... Geleceğin bilim adamları, doktorları, akademisyenleri daha sonra daha başka sınavlara da girip,

uzmanlık kurumlarına, kendilerine neye inanmaları söylenmişse onu anlatıyorlar. Bunu başarı ile yaparlarsa bilim adamı, doktor, avukat veya bir konunun profesörü oluyor, hatta daha da başarılı olurlarsa bu kurumları yönetmeye bile başlıyorlar. Ne kadar güzel değil mi? Ama unutulmuş bir nokta var; bunların hepsi diz boyu saçmalık!

Çünkü bu, gözlenebilen kanıtla dayalı mantık sadece bir illüzyon! Sistem tarafından mantık olarak kabul edilen her ne ise, aynı o realite duygusu tarafından yönetilen bir bakış açısı oluyor. Bu durumda eğer bu realite duygusu saçmalık ise, o zaman mantığınız da, mantıklı olarak algılanan şey de saçmalık oluyor.

Bu, uzun deneyimler ve birçok gözlemden sonra David Icke denilen bir herifin keşfettiği ‘Icke kanunu’... Açık bir şekilde belli ki, hepsi tam bir sebep sonuç meselesi.

Peki bu, gerçeklere dayalı olarak sunulan ‘gözlenebilir fenomen de neymiş? Kimin tarafından gözlemleniyormuş? Acaba burada, bütün insanlar gibi yola çıkıp, uzayda olduğunu gördükleri hiçbir şeyi deşifre edemeyen bilim adamları ve akademisyenlerden mi söz ediyoruz? Aynı bilim adamları ve akademisyenler, sonra kendilerini iyice miyoplaştırıp hiçbir şeyi görememelerine neden olan “eğitim” ve “uzmanlık” denilen işlemde geçip hepten hiçbir şeyi göremez hale geliyorlar. Ben böyle olduğuna inanıyorum.

Sağ beyin-büyük tablo, güvenlik duvarı lop ayırımı ile “oralarda” da, “dışarı” da. Otobüsün arkasındaki çok sıkılmış, bir an önce durağa ulaş

kendini dışarı atmak isteyen yolcu durumunda. Çoğu kişi için otobüs durağı bir mezarlık niteliğinde... İşte sol beyinli kişi, aptallaşmış suratı ve deli deli bakan gözleri ile ancak o zaman ellerini direksiyondan çekiyor. Hatta genellikle, ne yazık ki, ellerinin direksiyondan ayrılması için pense bile gerekebiliyor.

Sistem ayrıca, bir de sağ beyinin etkisine girmesin diye sol beyine; bilim adamları, öğretmenler, akademisyenler ve medya denilen muhafızlar yerleştiriyor. Hatta daha da destekleyici olsun diye, sağ beyin algılamaları alaya alınıyor ve hep görmezden geliniyor.

Şöyle diyelim; eğer gözlenebilir kanıtlarla neyin mantıklı olduğunu size köyün delisi söylese sorgusuz sualsiz kabul eder miydiniz? Ama ne yazık ki insanlar, insan realitesine köyün delisi realitesi egemen olduğu için o ne derse ona inanıyorlar! “Sol beyin delileri” temel olarak hep tekrarlayıcı oluyor, yani sistem neye inanmaları gerektiğini söylerse ona inanıyorlar. Hep papağan gibi tekrarlayıcı bilim adamlarımız, tekrarlayıcı akademisyenlerimiz, tekrarlayıcı doktorlarımız, tekrarlayıcı politikacılarımız, tekrarlayıcı gazetecilerimiz ve tekrarlayıcı insanlarımız var.

Hiç orijinal bir düşünce veya önsezi yok, hep tekrarlanan programlar var. “Akademik” kelimesinin anlamı şöyle: Kural ve gelenekler koymak için uygun olan. Buyurun işte, ikisi bir arada! Böyle bir zihniyet nasıl ilerlememizi sağlayabilir ki? Oh, tabii teknoloji değişebilir, ama teknoloji temel bir dayanak değildir, sadece bir “gelişme illüzyonu” sağlayabilir.

Bir kez tekrarlamayı ve bu enstitüleşmiş saçmalıklara uymayı

Sol beyin ifadeleri:

Akademik

ayrıntıya yönelik
Parçaları görür
Mantık
Sıralı
Rasyonel/akılcı
matematik ve bilim
anlayabilir
Objektif/nesnel
mantık kullanır
gerçekler egemendir
kelimeler ve dil
şimdi ve geçmiş
bilmek ister
onaylar
nesnenin adını bilir
realiteye dayalıdır
strateji oluşturur
motifleri algılar
pratik/planlı
tedbirli
dikkatli

Sağ beyin ifadeleri:

Yaratıcı

büyük tabloyu görür
bütünü görür
rastgele
sezgisel
bütünsel
Felsefe ve spiritüellik
Anlamını anlamaz
Sübjektif/öznel/düşsel
Duyguları kullanır
Hayal gücü egemendir
Semboller ve görüntüler
Şimdi ve gelecek
İnanır
Takdir eder
Nesnenin görevini bilir
Hayal gücüne dayalıdır
Olanaklar sunar
Uzaysaldır
Düşünmeden/kendiliğinden
Maceracı
Kaygısız/riskleri göze alır

reddedin, o zaman sadece atın daha hızlı koşup da yakalaması için sopanın ucunda gösterilen havucu değil, sopayı bile kaparsınız!

Başarısızsınızdır çünkü sınavı geçememişsinizdir, size anlatılanları sorguladığınız için de sınıfta "huzur bozucu" kişi yerine koyulursunuz. Programlanmış öğretmenler ve sınıf arkadaşlarınız sizinle alay etmeye başlarlar. Eğer halkın gözünde tanınmış biriyseniz o zaman da programlanmış medya tarafından alaya alınırsınız.

Sağ beyindeki sınırsız, yaratıcı hayal gücü sol beyinde yoktur, bu nedenle sistem, kendisinin dayatmak istediğinden çok farklı bir realite

yaratmak üzere sağ beynimizi kullanacağız diye çok korkuyor. "Eğitim" in arkasında saklı olan amaç, sağ beyini baskılayıp, usta, işçi karınca olan, hiyerarşide 'yerini bilen' ve sürüngen beyin tarafından etkilenen sol beyini korumak.

Öğrenmek amacıyla eğitimin her şekline varım, ama bu, asla böyle bir amaç taşımıyor. Bu eğitim sistemi başından beri öğrencilerin hayatları boyunca gerçeği algılamalarını programlamak üzere yapılandırılmış. Her zaman çalışmamasının nedeni de, programlanmaya karşı "bilinç" in gücünden kaynaklanıyor.

Bu makaleyi okuduktan sonra, o yılın okul birincisi olan bir kız

öğrencinin, mezuniyet töreninde sistemi yerden yere vuran konuşmasını izleyin. ("Valedictorian Out Against Schooling".) Ancak ne yazık ki öğrencilerin çoğu onun gibi değil ve programlama işlemi onlar üzerinde çok iyi çalışıyor.

Frankfurt Sosyal Yönetim Okulu da dahil olmak üzere Rothschild'ların kontrolünde olan bir organizasyonlar ağı, 'eğitim' olarak bilinen bu programlama sistemi yoluyla, insan nüfusunun algılama, inanç ve düşüncelerini değiştirmek üzere büyük faaliyet içerisinde.

Önce bir hiyerarşi, sonra da bu hiyerarşi ile yönetilecek kuruluşlar yaratıyorlar, zaten öyle olunca da sisten kendi kendine yürümeye başlıyor. Geleceğin öğretmenleri ve akademisyenleri, önce kendileri birer çocuk, sonra da gençler olarak bu sistemden geçip dünyayı kendilerinden istenen şekilde görmeye başlıyorlar. Daha ileri derecedeki programlanma için öğretmen eğitime kurumlarına geçiyorlar, orada sınavlar yoluyla sonraki nesli nasıl programlayacaklarını öğreniyorlar. Bu sınavlar, sürekli faaliyet halindeki bu eğitim denen makinada başkalarını programlamak için kendilerinin de yeterince programlanmış olduklarını teyit ediyor.

Richard Dawkins

Sonra ise bir okul ve üniversiteye gidip öğrencilerine 'curriculum/müfredat' denen bir şeyin sınırları içerisinde

öğrenciler yetiştirirler. Bu, herkesin aynı şekilde programlanması için, bütün ülkelerin devletleri tarafından kurgulanır. Eğitim alanında kariyer yapmak isteyen bir öğretmen, sistemin istediği yoldan saparsa hapı yuttu demektir!

Algılamaları en güçlü şekilde programlanmış olan kişilere örnek; çok başarılı (?) üniversite öğrencileri ve onların saygıdeğer akademisyenleridir. Oxford Üniversitesi'nden Richard (dogma) Dawkins ve Londra Goldsmiths Üniversitesi'nden Prof. Chris French ilk aklıma gelen örnekler. Her ikisi ile de tanıştım. Entellektüel birer 'dev' olmaları gerekirken, entellektüel birer 'cüce' olduklarını gördüm. Belki ben birşeyler kaçırmış olabilirim. Her ikisi de çok aşına olduğum; 'habersiz veya bilgisiz' oluşlarını küstahlıkla örterek, realitenin alternatif görüşlerine veya şifa yöntemlerine şiddetle saldırıyorlar.

Dawkins Oxford, New College'dan emekli profesör ve benim büyük çaptaki şaşkınlığıma karşın 1995-2008 yılları arasında hep Oxford Üniversitesi'nde Bilimin Kamu Anlayışı konusunda çalışmış. Benim anlayamadığım şey ise, kendi anlamadığı birşeyi kamuya nasıl anlatmış olabileceği!

Chris French ise, sistemin kendisine tapmak üzere programlanmış olduğu normlardan sapan herşeye karşı kuşku duyan bir profesyonel...

Chris French

Zaten İngiltere'deki 'Skeptik adli derginin de editörü. Bunun için Dawkins hariç, ondan daha uygun bir kişi düşünmüyorum. İkisi de sol beyine mahkum klasik tipler olup, genelde hep 'kuşkucu'durlar. Herkes 'kuşkucu olmak iyidir' der, oysa hiç de öyle değildir. Tabii ki bilgiyi sorgulamak, araştırmak ve süzmek gereklidir, ama 'kuşkucu'lar hiç de böyle yapmıyorlar. Yaptıkları tek şey, kendi yazılım programlarına uymayan herşeyi kötülemek! Amaç birşeyi sorgulayıp dikkatle araştırmak değil, onun inanılabilirliğini tamamen yok etmek! Birşeyin geçerli olabileceği hiç umurlarında bile değil, amaçları insanların ona inanmamasını sağlamak.

Uluslararası Ateist İttifakı 2009 Konvansiyonu, Richard Dawkins Anlayış ve Bilim Vakfı Darwin'in Mirası, 2009 Richard Dawkins Ödülü kazanan Bill Maher/Amerikalı stand-up komedyen, politika yorumcusu, yazar, aktör.

Bunun çoğu, sürekli olarak kendi inançlarını onaylatma ihtiyaçlarından kaynaklanıyor, çünkü ortaya bir gerçek sürülürse, onu yıkmak için çok fazla yatırım yapılıyor. Chris French bir TV programında benim anlattıklarına saldırdı. Karşılaştığımız zaman ona kitaplarımdan birini olsun okuyup okumadığını sordum, 'Hayır' dedi. İnanılmaz birşey.

Akademisyen durumunda olan birisinin araştırma yapmamış olması çok şaşırtıcı ve izleyicileri de küçümsemekten başka birşey değil. Ona kitaplarımı okumadığı halde benim anlattıklarım hakkında nasıl iddiada bulunabildiğini sorduğum zaman daha da kötüsü oldu, 'Gazete okudum' cevabı verdi!

(Devam Edecek)

Yazarın web sayfasından izniyle çeviren: Esin Akan

Ruh ve Madde Dergisi İstanbul Satış Noktaları

Bayi / Mağaza	Semt	Yakınında bulunan
Gökmen (Hülya Kurt)	Göztepe	Petrol Ofisi İstasyonu
Nihat Koyunoğlu	Kadıköy	Beşiktaş İskelesi
Erkal/Cenk Boztaş	Kadıköy	Eminönü İskelesi
Mephisto	Kadıköy	Postahane
Ergün Sarıaslan	Bakırköy	İDO İskelesi
Kabalıcı Kitabevi	Beşiktaş	Büyük Beşiktaş Çarşısı
Mephisto	Beyoğlu	İnci Pastanesi
Semerkant	Beyoğlu	Erra Goppa
ArkeoPera	Galatasaray	Postahane
Kadir Tuncer	Şişli	Şişli Camii
Nezih Kitabevi		
Remzi Kitabevi		
D&R	İstanbul ve diğer illerdeki 40 şubeyi öğrenmek için lütfen sorunuz.	

Tek Kişilik Ordu: Ben

Nesrin Gökpinar

ANNEMLE bir gün seyahat ederken arabamızın hoparlöründen Whitney Houston'ın *The Greatest Love of All* (Aşkların En Büyüğü) adlı şarkısı çaldı. Anneme bu şarkıyla ilgili düşüncesini sordum. "Aşkların en büyüğü... hım... Çocuklardan bahsediyor herhalde," diye cevapladı. Annem bunu söylerken çok sevimliydi ama dahası vardı. Ona göre şarkı, çocukların "gelecek" demek olduğundan ve onları iyi eğitmemiz gerektiğinden bahsediyordu. Belki de dünya barışından? Ya da edebiyattan? Aslında hiçbiri değildi. Şarkının vermek istediği asıl mesaj, çocukların "içlerindeki" güzelliği görebilmeleri konusunda eğitilmeleriydi. "Herkes bir kahramanı olsun ister," diyordu şarkı, ancak kişi, "ihtiyaçlarını karşılayacak" birisini bulamadığında kendisine güvenmeyi öğreniyordu. Sonra koro hep bir ağızdan "Kendini sevmeyi öğrenmek, aşkların en büyüğüdür," diyerek şarkıya devam ediyordu.

O an çocukluk dönmemerim canlandı gözümün önünde. Evet şu an yedi yaşında bir çocuk olsaydım annemin söylediğini sorgusuz sualsiz kabul ederdim. Çünkü o zamanlar ebeveynlerin söylediği her şeyi genel geçer bilgi olarak alır çocuklar çünkü aileler onların düşünmelerine izin vermez istemeyerek de olsa onların hayal dünyasına sınırlar koyar. Sonrada çocukların kararlarını kendi kendilerine vermelerini isterler. Aile içerisinde önemli bir konuda fikirleri alınmaz, büyünce kendi kararlarını kendileri veremedikleri için suçlanırlar. Küçüktür, çocuktur diye bütün gereksinimleri aileleri tarafından karşılanır ama büyüyünce kendi başına iş halledemiyorsun, diye söylenirler. Peki, ne yapmalı böyle bir durumda?

Her gün, hayatımızın geri kalan kısmını etkileyecek yüzlerce seçim yapıyoruz. Bazı kararlar kolay, bazıları çok zor veriliyor. Bazıları başarısızlıkla sonuçlanırken, bazıları bizi doğrudan başarıya götürüyor. Bazıları tamamen önemsiz görünürken, bazıları ölüm kalım meselesi haline geliyor. Fakat asıl bilmemiz gereken yaptığımız her seçimin hayatımızı ciddi bir şekilde değiştirebileceğidir. Çocukların karar verme yeteneklerinin geliştiği çocukluk döneminde onların fikirlerine saygı duyarak kararlarını tek başına almalarını sağlayın. Unutmamak gerekir ki çocuklar geleceğimizin kullanılmamış sayfalarıdır.

Sonuç olarak çocuklarımızın içindeki enerjiji ortaya çıkarıp onların kararlarına saygı duymayı öğrenmeliyiz. Düşünme ve karar verme insana verilen en büyük armağanken çocuklarınıza değerli bir armağan vermek istemez misiniz? □

Şifacının Gelişimi

Barbara Ann Brennan

2. Bölüm

IMAN, kendi gerçeğiniz ile ilerlerken dış güçlerin hepsinin birden gelip bunun doğru olamayacağını söylerken, sizin onun doğru olduğunu içinizde bilmeniz demektir. Bu, kör inanç anlamına gelmez. Bu; farkındalığınızın peşinde olmanız ve sevgi ile yapabileceğinizin en iyisini yapmanız demektir, kendinizi berbat hissettiğinizde bile.

Ruhsal yolda ilerleyen insanların iman aşamalarından geçtiğini gördüm. Önceleri sebep ve sonuç ilişkisini anlamaya çalışırlar. Olumlu inanç ve olumlu hareketin, olumlu sonuç getireceğini görürler. Rüyalari gerçekleşir. Kendilerine imanları da artar. “İşe yarıyor!” diye sevinçle ilan ederler. Ancak, bir süre sonra kendi imanlarını daha derinden test etmeye hazırdırlar. Kendilerini test etme yolundaki bu iç niyetin muhtemelen farkında değildirlar çünkü bunu bilmek, testin doğasını değiştirebilir. Ne olur? Olumlu sebep ve etki bir süreliğine ortadan kaybolur. İşler kötüye gitmeye başlar. Olumlu sonuçlar azalır ve kişi kendini kötü hissetmeye başlar. Eski kötümserlik geri gelmiştir. Ruhsal yasalar nerededir? “Belki de bu, evrene Pollyannavari bir bakıştı,” denir. Bunlar muhtemelen sizin de başınıza gelecektir.

Hayatınızda bu olduğu zaman, aslında bir gelişmenin işaretidir. Hem kendi hem de insan ırkının ruhsal gelişiminin bir parçası olan yaşamınızda, daha uzun vadeli sebep-sonuçlarla ilgileneceksiniz demektir. Gerçekle yaşamın ödülü, yaşadığınız her anda kendini gösterecektir. Ruhsal güzellik için beklemenize gerek yok. Onu zaten şu anda almaktasınız. Şimdi ve burada olmak; insanoğlunun ruhsal gelişiminin yavaş sürecini ve şu anki sınırlılıklarınızı da mükemmel olarak kabul etmektir.

Zamanla Uğraşmak

IMAN bana her zaman zorlandığım bir şey konusunda çok yardımcı oldu: Zamanla başa

çıkma. Anneme beni büyütürken en zorluk çektiği şeyin ne olduğunu sormuştum. “Ne zaman bir şey istesen, hemen ele geçirmeyi isterdin,” demişti.

Bu geçen birkaç yılda sabretmeyi öğrendim, bunun benim için ne demek olduğunu nihayet anladım. İşte, sizin için de geçerli olabilecek bir düşünce. Sabırlı olmak, ilahi plana imanın doğrudan ifadesidir. Her şeyi olduğu gibi, bu şekilde yaratılmış olduklarını kabul etmektir. Ve ayrıca, var olan her şeyi kendi dönüşüm çabanızla değiştirebileceğinizi de kabul etmektir. Sabırsızlık, son tahlilde, yapmak istediğinizi yapamayacağınıza inandığınızı gösterir. Kendinize ve ilahi plana olan iman eksikliğinin bir göstergesidir. Fizik planda tezahür ettirmek istediğinizi ortaya koymak zaman alabilir. Bu gerçekliği kabul etmeme yardım eden, şu olumlama ifadesiydi: “Fizik plandaki işleri tamamlamam için geçen zamanı onurlandırarak, fizik planda olma ahdimi onurlandırmak istiyorum.” Sebep ve sonuç arasındaki görünürdeki bu yavaşlığın, bu planda olmasının bir nedeni var. Anlayamadığımız sebep sonuç ilişkilerini açıkça görebilir hale gelmeliyiz. Bu ilişkiler; nihai anlamda, henüz bütünleşmemiş benliklerimizin parçaları arasındaki ilişkilerdir.

Güç

SİFA eğitimim sırasında, ellerimden geçen güçte birden bir artış oldu. Bu, bana görüldüğü kadarıyla yeni bir rehberler ekibi ile birlikte gelmişti. Enfeksiyonlu bir ayak parmağı üzerinde çalışıyordum. Ellerimi güçlü bir mavi-gümüş ışık

yayacak şekilde tuttum. Ellerim ayak parmağından üç cm kadar uzaktaydı. Hasta ben bunu her yaptığımda, artan enerji akışının yarattığı acı ile bağırıyordu. Ellerimi değişik hareket ettirdiğimde daha yumuşak beyaz bir enerji bulutu yaydığımı fark ettim. Bu tüm acıyı alıp götürmüştü. Rehberler beni bu ikisini sırayla kullanmaya yöneltiyorlardı. Yorulmuştum ama rehberler her on beş dakikada bir beni hasta kadınla çalışmaya yönlendiriyorlardı. Bu konuda bir tür aciliyet var gibiydi. Bu küçük şifaların etkisi güçlü oldu. Enfeksiyon yoktu, operasyona da ihtiyaç kalmamıştı. Öylesine coşmuştum ki, bir koşu gidip öğretmenim C.’ye anlattım. “C., benden akan ne çok enerji vardı!” dedim. Onun cevabı, “Evet işte, seç bakalım; sevgi ile mi yoksa güç ile mi iyileştirmek istersin?” oldu. Bu gücün benden akmasına hazır olmadığını hissettim. Bu güçten, “Vay, bana bakın!” tarzında çok hoşlanmıştım. Rehberleri uzaklaştırdım. İki yıl sonrasına kadar onlarla çalışmadım. O zaman artık hazır hale gelmişim. Sevgi hakkında daha fazla şey öğrenmişim. Ve sonra onların beşinci düzeyden gelen, benimle çalışan cerrahlar olduklarını öğrendim.

Gerçeğe dayanan iman, ilahi irade ve sevgi; güç getirir. Güç, kişinin içinden ve içindeki ilahi kıvılcımdan kaynaklanır. İçinizdeki ilahi hayat kıvılcımının akmasına izin vermenin, onunla aynı çizgiye gelişinizin, ona bağlanışınızın sonucudur bu güç. Kişinin özünden gelir, rehberim Heyoan’ın dediği gibi Kutsalların Kutsalı’ndan. Güç sahibi olmak, bireyin özünün merkezinde olması demektir.

Güç, koşulsuz sevebilme yetisine ve uygulamasına sahip olmanızı sağlar. Bu, kendinize ihanet etmeden size gelen her şeye sevgiyle döne-bilmektir. Bunu ancak öncelikle kendinizi severek ve gerçekle birlikte olarak yapabilirsiniz. Kendinize dürüst olmakla bunu başarabilirsiniz. Görüyorsunuz, eğer sahip olduğunuz olumsuz tepkileri kendinizden uzaklaştırarak inkar ederseniz, kendinizi ya da başkalarını sevebilirsiniz. Eğer bunları bir şekilde kabul ederseniz; sevginin akışına yol verirsiniz. İçinizdeki sevgi yoluna kendinizi bırakın. Koşulsuz sevgi yaşamınıza lütfetirir.

Lütf

GERÇEK, ilahi girade ve sevgi; imana, o da güce yol açınca, Lütfün yaşantılarımıza girmesi için yer açar. Lütf ilahi bilgelik ve büyük mutlulukla gelir. Bu, her şeydeki birliği ve ne olursa olsun, tam olarak güvende olduğumuzu deneyimlemektir. Her deneyimimizin; zevkli ve de hastalıklar ve ölüm gibi acılı deneyimler de dahil tüm deneyimlerin; Tanrı'ya giden yolda kendimiz için yarattığımız derslerden ibaret olduğunu bilmektir. Eşzamanlılık içinde yaşamaktır. Emmanuel der ki:

Lütf, bir ahçıya ihtiyaç duyar, tamamlanmak için.

Tanrı'nın elleri arasındasın ve tamamen seviliyorsun. Ve sevgi alınabildiği zaman, devre tamamlanır.

Kim İyileşti?

SİFACI unutmamalıdır ki, uğraştığı şey ruh varlığının iyileşmesidir. Şifacının, ölümü bu şekilde anlaması ve kişinin sadece bu enkarnasyonunu değil, kişinin bütününe tedavi etmesi çok önemlidir.

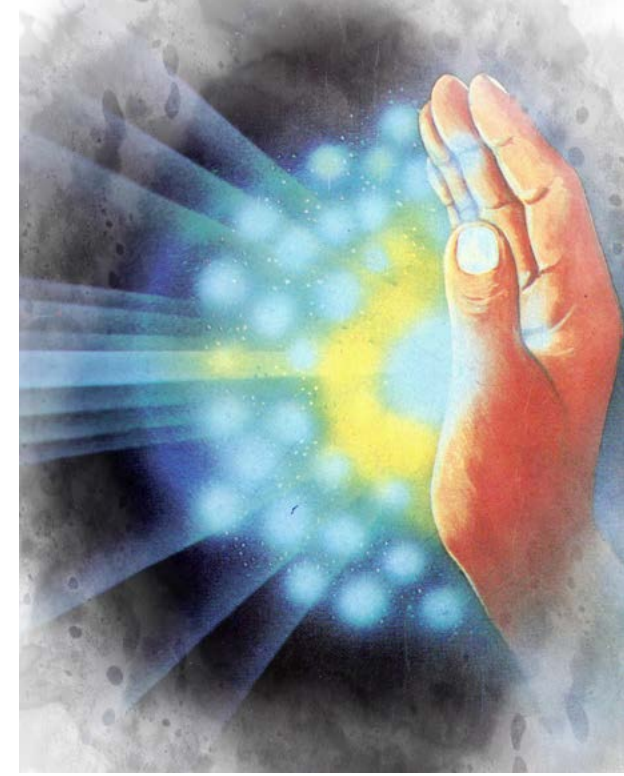
Şifacı olarak ne yapıyor olduğumuzu anlamaya çalışırken, akılda tutmamız gereken iki önemli şey var. Biri, her insanın hastalığında kendisi için

derin bir anlam yatar ve ikincisi, ölüm tamamen bir yenilgi değil, hatta belki şifadır.

Bunu hatırlamak için, şifacı iki dünyada birden yaşmalıdır: ruhsal ve fiziksel. Kendinde ve evrende odaklanmalıdır ki, insanlığın tümüne yayılmış derin ıstıraba sürekli tanık olma deneyiminden geçebilsin. Emmanuel'e şunu sordum: "Eğer hastalığı biz yaratıyorsak, şifacı; bizi kendimiz üstünde çalışmaktan, hastalığın kaynağı üstünde çalışmaktan uzaklaştırmaz mı?"

Emmanuel şöyle cevapladı: "Bu tamamen neden bir şifacıya gittiğine ve hangi şifacıya gittiğine bağlıdır. Bu mükemmel bir soru ve diyebilirim ki, her şifacı da bunu kendine sık sık sormalıdır. Sorumluluk nedir,

dolayısıyla alınacak ve verilecek nedir, bir şeyler görüldüyse söylenmeli midir? Bu sorular böylece devam edebilir, ama yine de sizi rahat ettirecek temel bir gerçeklik vardır. Belki de başka bir şifa biçiminin var olduğunu fark etme anı geldiğinde, zaten başka bir kapı açılmış, şuurlu zaten fiziksel olarak tezahür etmiş, mevcut tıbbın ötesine uzanmış durumdadır. Şimdi, hiçbir şekilde tıbbın değerini azaltıyor değilim. Doktorlar harika şeyler yapıyorlar; çoğuna zaten rehberlik ediliyor ve bazıları, kapalı kapıların ardında sizlere bunu itiraf edebilirler. Bazıları ise, ister tıp mesleğinde ister herhangi bir meslekte olsun, farkında değiller ve bu noktada farkında olabilecek durumda da değiller. Bu onların kötü, acımasız, hain olduğunu göstermiyor; sadece henüz bilme bölgesine yaklaşmadıkları anlamına geliyor. Onları kutsayıp yolunuza devam eder ve şuurlunuza daha uygun başka birini bulabilirsiniz ve siz bunu nasıl yapacağınızı biliyorsunuz artık. Ruhsal şifa bölgesine doğru geçme çağrısını duyduğunuzda (psişik şifa demiyorum, ruhsal şifa diyorum), zaten ruhsal farkındalığınız mevcuttur ve şifacı ve onunla beraber çalışmak üzere orada olan ruhlardan hoş geldin, diye karşılanırsınız. Sıklıkla, umulan şey şifa bulmak değildir. Sıklıkla, özdeşleşme ve rahatsızlığın hafiflemesi söz konusudur ama mucize olmaz. Peki, bu ne anlama gelir? Bu, şuurlunuzun o noktada ancak o kadar genişlediği anlamına gelir. Öğrenecek başka bir şey daha olduğu anlamına gelir; öğrenecek bir şey daha vardır. Her fizik beden bir okuldur ve her hastalık da bir ders. Kelime oyunu yaparak söyleyeyim; kendi ders

kitabınızı da kendiniz yazdınız; tüm o hastalıkları taşıyan bedenlerinizi kendiniz seçtiniz; belki size bunların büyükanneniz veya büyükbabanızda olan bir şeyin size kalıtsal olarak geçmesi olduğu söyleniyor. Fakat bunu siz seçtiniz, unutmayın. Vücudunuza, hastalığınızda da güvenmelisiniz; size ne dediğini dinlemelisiniz. Onu duymanın çeşitli yolları var ve iyi bir şifacı çok etkili olacaktır; vücudunuzun ne dediğini duyacaktır. Gerçekte onu en iyi anlayacak olan sizsiniz çünkü onu kendi lisanınızda oluşturan sizsiniz ve aslında zaten size sesleniyor. Fakat bir ruhsal şifacı, şuuru söz konusu gerçekle hizaya girecek biçimde değişmiş bir hale sokabilir. Bu gerçeği sürdürüp sürdüremeyeceğiniz ya da tam o anda hasta bedeni iyileştirip iyileştiremeyeceğiniz, burada

sayamayacağım pek çok etkene dayanmaktadır. Fakat siz, bunu yapabilecek güçtesiniz. Eğer, sizlerin dediği gibi, bir başarısızlık söz konusu ise, eğer birisi ölürse, bunu lütfetmek bir olay diye görmek gerekir. Ruh varlığı görevini tamamlamıştır ve onu asli gerçekliğinde neşeyle ve coşkuyla karşılayanlar vardır. Hem zaten, fiziksel varlığınız sonsuza dek sürsün diye tasarlanmadı. Sonsuza dek bu giysilerin içinde oturup kalmayacaksınız. Umarım, bu hoşunuza gider. Ruhsal şifada yenilgiler yoktur, atılan adımlar vardır. Elinizi bir başkasına sevgi ile dokundurmadan korkmayın. Başkası için dua etmekten çekinmeyin. Sonuçları talep etmeyin, belirli bir ruh varlığının neye ihtiyaç duyduğunu kesin olarak bilmenin yolu yoktur. Bu, inanılmaz miktarda iman talep eder.”

Beden ve zihin, bu kitapta anlatıldığı gibi dönüşümsel süreç yoluyla gittikçe daha çok arındığı zaman, şifacıdan akan güç de giderek artar ve titreşim oranı yükselir. Güç arttıkça, şifa da daha etkili olur, şifacı daha duyarlı hale gelir.

Yeni bir görüş ve güç kazandığım her defasında, bu görüş hep kendi kendime başlattığım bir sınavdan sonra gelmiştir.

Bu testlerden geçmek için, kişi kendisine karşı son derece titizlikle dürüst olmalıdır. Kendi kendimizi aldatarak aşağı benimizin niyetlerine ve eylemlerine bakmaktan kaçındığımızda bütünselliğimize ihanet eder ve böylece kendi gücümüzü azaltırız. Her test, içinde bulunduğumuz durumla, sürdürdüğümüz yaşamla ilgilidir; testlerimizi iyi düzenleriz, böylece “mezuniyet” için bir sorunuz kalmaz.

Egzersiz: Şifacı Olmaya Hazır Olup Olmadığınızı Anlamak

NE KADAR gerçekçiyim? İrademi ne kadar iyi kullanabiliyorum? Gücümü nasıl kullanıyorum? Ne kadar seviyorum? Koşulsuz sevgi verebiliyor muyum? Kendilerinden bir şeyler öğrenmek için seçtiğim otoriteye saygı gösteriyor muyum? Bu kendi iç otoritemi feda etmeden yapılabilir mi? Bütünlüğüme nasıl ihanet ediyorum? Özlem duyduğum şey nedir? Yaşantımda neyi yaratmayı istiyorum? Şifacılıkta bir kadın, bir erkek, bir insan olarak sınırlarım neler? Hastalarımın bütünlüğe, kişisel gücüne, iradesine ve seçimlerine saygı duyuyor muyum? Kendimi, hastalarımın içindeki gücü uyandıran ve nihai anlamda kendilerine şifa vermelerine neden olan bir kanal olarak görüyor muyum? Birisini iyileştirirken benim kazancım ne oluyor? Ölümü bir yenilgi olarak mı görüyorum?

Egzersiz: Şifanın Yapısı Üstüne Düşünmek

ŞIFACI NEDİR? Şifa nedir? Şifanın temel amacı nedir? Şifa vermek nedir? Kim iyileştirir? Kim iyileşir? Heyoan kısa bir süre önce şöyle demişti: “Şimdi, sevgili okuyucu, yukarıdaki sorular için kendine yargılamalar getirme. Hepimiz bir arınma yolunda ilerliyoruz ve sevgi bu yoldaki en büyük yardımcımız. Kendinizi reddetmeyin, bunların hiçbirini yapamam demeyin. Yapabilirsiniz ve yapacaksınız.

Bu sadece kusurlarınızda şu an mükemmel olarak nerede ve kim olduğunu kabul etmek meselesidir. Biz, ruhsal dünyanın temsilcileri olarak size saygı duyuyor ve sizinle gurur duyuyoruz. Siz, size verilen bu hediye sadece kendiniz için değil, fiziksel olarak tezahür etmiş evren için kullanmayı seçtiniz. Sağlığa ve bütünlüğe doğru yönelen kişisel değişimleriniz etrafınızdakileri de etkileyecek, sadece yakınlarınızı değil, dünya üstündeki tüm zeki varlıkları da. Siz yeryüzünün çocuklarısınız, siz ondansınız ve o da sizdendir. Unutmayın ki, bizler yakın gelecekteki gezegensel şuurluluğa daha çok yaklaştıkça, sizler ışığa giden bu büyük macerada önderler haline geleceksiniz. Hepsinden de öte, kendinizi bizim sizleri onurlandırdığımız ve sevdiğimiz gibi onurlandırmanız ve sevmenizdir. Biz, sizlerin yanındayken de ilahi olanın mevcudiyeti ile birlikteyiz. Sizler Tanrı'nın kolları arasındasınız ve sevilirsiniz. Bunu unutmayın, özgürleşecek ve yuvaya geleceksiniz.”

Yaşamın bir nabız atışı gibi deneyimlendiğini görünce, genişleyecek ve coşacaksınız, barışın dinginliğine ereceksiniz ve daralacaksınız. Pek çok insan daralmayı olumsuz algılıyor. Çoğunuz bir atölye çalışması ya da kurs sırasında, sanki meleklerle çalışıyormuşçasına harikulade bir coşku deneyimliyorsunuz. Fakat unutmayın; genişleyen yüksek enerji halinin doğası gereği, daha sonra daralacaksınız ve bunu ve içinizdeki şuurun ayrıldığını hissedeceksiniz. Katıksız güç ve ruhsal enerji yoğunluğu, durgunlaşmış ruh özünü gevşetir ve aydınlatır. Ve tekrar hayata dönerken, bunu gerçek

olarak deneyimlersiniz. Tüm acısıyla, eziyetiyle, öfkesiyle. Kendi kendinize “Aa, başladığımdan çok daha kötü durumdayım,” diyebilirsiniz. Sizi temin ederim ki, durum böyle değildir. Sadece daha hassas ve duyarlısınızdır. Bu iniş çıkışları, genişleme ve daralmaları her şahsi meseleniz için birçok kez deneyimledikten sonra, bunların zamanla ortadan kaybolduklarını göreceksiniz. Aylar sonra, “Aa! Bunu bir daha yapmam,” diyeceksiniz. Işığı gördüğünüz zaman olduğu gibi mutluluk gözyaşları döküleceksiniz belki. Unutmayın, sabır; imanın parolasıdır. □

Yazarın Meta Yayınları'ndan çıkan *Işığın Elleri* adlı kitabından alınmıştır.

Mevlana'yı Kavramak...

Jale Önder

STANFORD ÜNİVERSİTESİ hocalarından Robert Ornstein, *Bilincin Evrimi* (Evolution of Consciousness) isimli bir kitap yazmış. Bu kitapta insan bilincinin zaman içindeki evrimi ve düşünce biçimlerimizin orjinleri araştırılıyor.

Ne ilginç ki, Paul Coelho'nun *Simyacı*, *Işığın Savaşçıları* ya da *Ferrarisini Satan Bilge* ve benzeri kendini keşfetme kitaplarını yalayıp yuttuğumuz; ama Mevlana'nın ne demeye çalıştığından habersiz yaşadığımız bir devirde, Mr. Ornstein, yazdığı bu önemli kitabın birinci bölümünün başına Mevlana'dan şu alıntıyı koymuş:

Başlangıçta sen çamurdun. Mineral olmaktan çıkıp, bitki oldun. Bitkiden hayvana dönüştün, hayvandan insana... Bütün bu dönemler boyunca enerji nereye gittiğinin şuuruluğunda değildi; ama bir enerjinin ezelden ebede yolculuğu başlamıştı; ve şuuruluğa kavuşması kaçınılmazdı. Zihnin binlerce değişik biçimi vardır; ve daha da geçeceği yüzlerce değişik form olacak.

Ornstein ayrıca, Mevlana felsefesinin “evrim prensipleri”yle de örtüştüğüne, Mevlana'nın “insan şuru ve enerji dönüşümleri” hakkında en kapsamlı perspektifi sunduğuna inandığını söyleyen bir de not düşmüş kitabına.

Hepimiz biliriz Şeb-i Arus (Düğün Gecesi) törenlerini... Mevlana, Allah'a kavuştuğu günün bir ayrılık değil düğün gecesi olduğunu belirterek arkasından kimsenin üzülmemesini ve yas tutmamasını istemiştir.

Mevlana her ölümlü insandan farklı olarak ömrünün sonlanmasından, yok olmaktan korkmuyordu; ölümü bir şuur değişimi ve kavuşma olarak görüyordu. Bunun nedeni Mevlana'nın felsefesinde, okyanusunda gizli elbette...

Ama biz, Mevlana'nın insanlığa işaret etmeye çalıştığı “ezelden ebede şuur yolculuğu”nu, kullandığı sembollerin anlatmaya çalıştığı gerçeklikleri ne kadar merak ediyor ve soru üretiyoruz; asıl düşünmemiz ve başlamamız gereken nokta bu galiba...

İnsanların çok büyük bir kısmının hayatı boyunca en çok merak ve soru ürettiği konular nelerdir? Beynimizin olağanüstü tekamülüne

rağmen, dünyada en çok sorulan sorular, evrenin ve insanlık köklerinin gizlerini merak etmekten çok, son derece sıradan, günlük yaşama ve kişisel tatmine yönelik sorulardan oluşmakta.

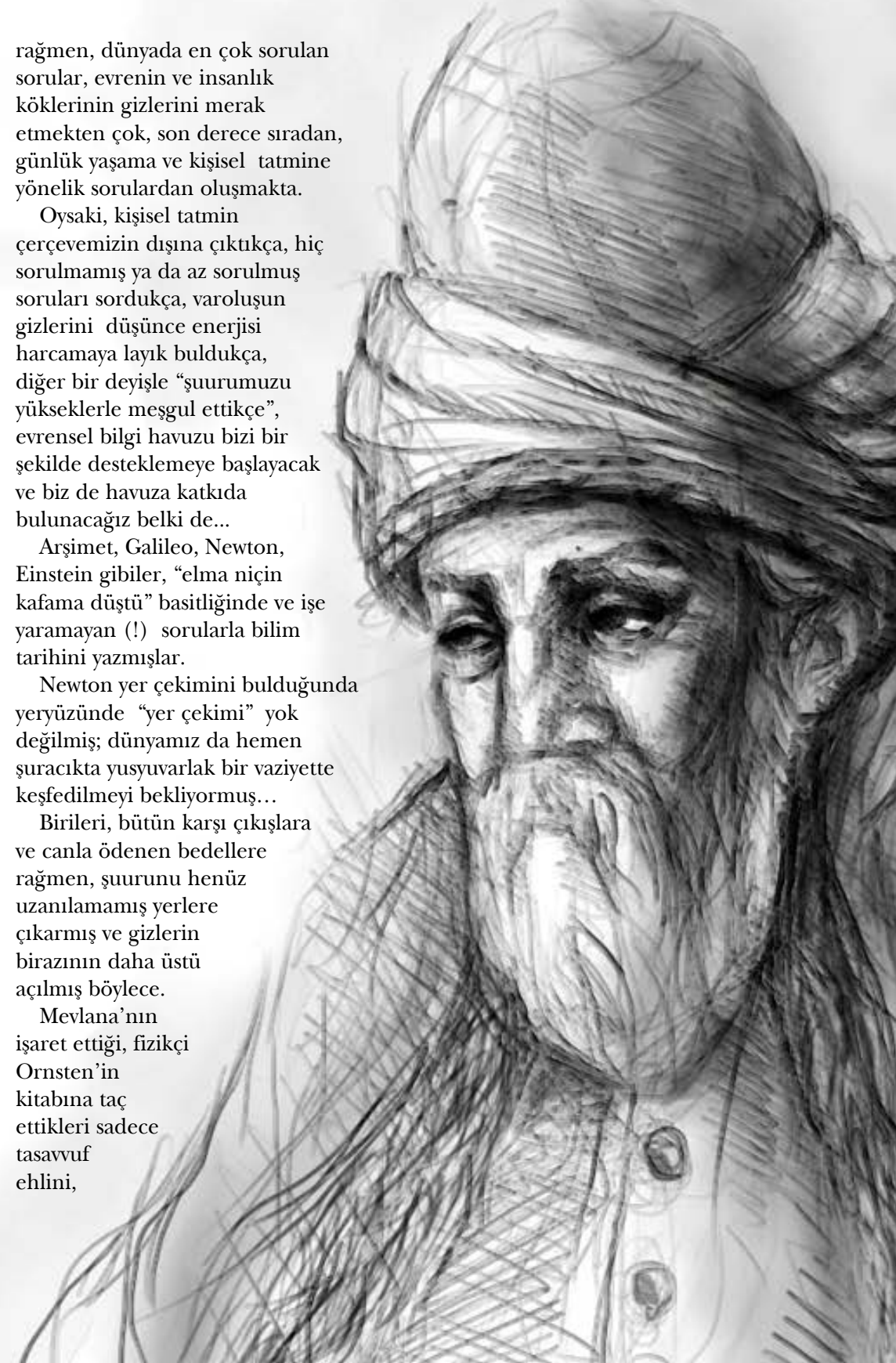
Oysaki, kişisel tatmin çerçvemizin dışına çıktıkça, hiç sorulmamış ya da az sorulmuş soruları sordukça, varoluşun gizlerini düşünce enerjisi harcamaya layık buldukça, diğer bir deyişle “şuurumuzu yükseklerle meşgul ettikçe”, evrensel bilgi havuzu bizi bir şekilde desteklemeye başlayacak ve biz de havuza katkıda bulunacağız belki de...

Arşimet, Galileo, Newton, Einstein gibiler, “elma niçin kafama düştü” basitliğinde ve işe yaramayan (!) sorularla bilim tarihini yazmışlar.

Newton yer çekimini bulduğunda yeryüzünde “yer çekimi” yok değilmiş; dünyamız da hemen şuracıkta yusuvarlak bir vaziyette keşfedilmeyi bekliyormuş...

Birileri, bütün karşı çıkışlara ve canla ödenen bedellere rağmen, şuurunu henüz uzanılmamış yerlere çıkarmış ve gizlerin birazının daha üstü açılmış böylece.

Mevlana'nın işaret ettiği, fizikçi Ornstein'in kitabına taç ettikleri sadece tasavvuf ehlini,

bilimcileri değil, biz sıradan insanları da “Elma neden başıma düştü?” gibi “basit” sorulara götürebilmeli aslında...

Harvard Üniversitesi
Astrofizik Bölüm Başkanı
Robert Krishner
bazı “işe yaramaz”
sorulara bir hayat
harcayanlardan.
“Dünya, biz,
yıldızlar,
evrende
gördüğümüz
her şey aynı
maddeden
oluştugu
halde,
tüm bu
maddeler
sürekli
genişleyen
evrenin
ancak yüzde
birine karşılık
geliyor. YA
GERİSİ? Kara
madde, ya da
kara enerji gibi
isimler vermişiz;
ama bunların ne
olduğunu henüz
bilmiyoruz. Evrenin yüzde
99’unda ne var?” diyor.

İş bitirici ABD Başkan danışmanları ise Robert Krishner’e, “Bu soruları araştırmaya harcayacağımız dolarların ekonomimize, savunmamıza, gücümüzü arttırmamıza ne gibi katkıları olabilir, ondan haber ver?” diye soruyorlarmış.

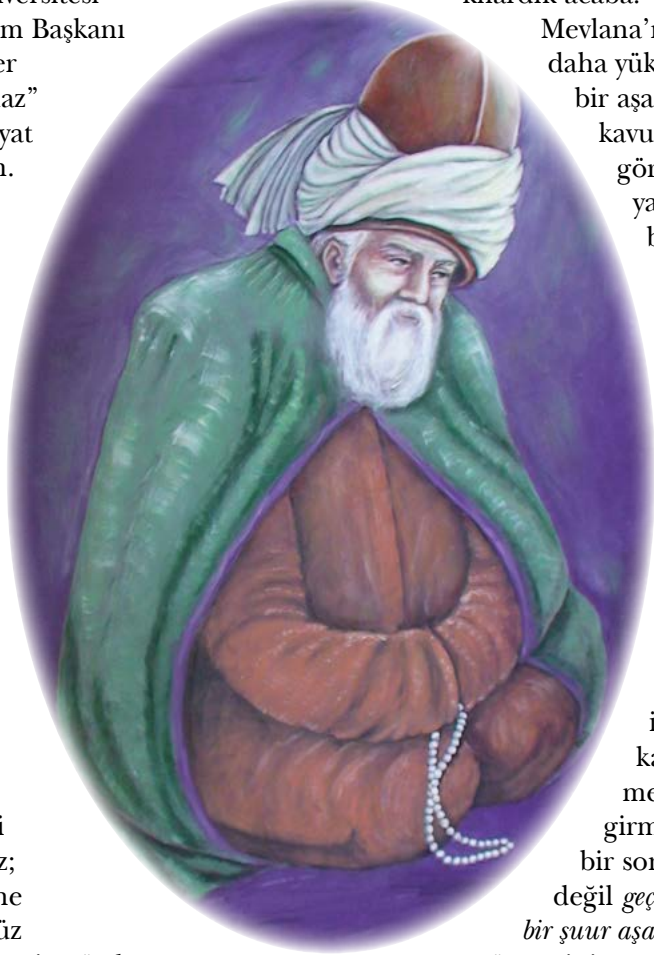
Günlük yaşamlarımız içinde yararcı, fırsatçı, çıkarıcı zihniyetle “işe yarar”ların peşinde koşarken, biraz da “yararsız” gibi gözükten, ama belki

de tüm insanlığa büyük yararları olabilecek sorulara gönül düşürsek dünyanın gidişini ne kadar farklı kılardık acaba?

Mevlana’nın ölümü
daha yüksek
bir aşamaya
kavuşma olarak
görmesinin,
yaşamın
bir enerji
dönüşümü
olduğuna
işaret
etmesinin
analizi
elbette ki
bir çırpıda
yapılacak
şeyler
değildir.
Ama
onun ne
demek
istediğini
kavrama
merakı içine
girmeye, ölümü
bir son olarak
değil *geçilmesi gereken*
bir şuur aşaması olarak
görmesinin ardındaki sırra

dair sorular üretmeye çoktan başlamamız lazımdı; bir Amerikalı fizikçinin göstermesini beklemeden...

Mevlana gibi bir şair, filozof ve inanç önderi elbette bütün insanlığın mirasıdır; ancak bizim onu, ne de olsa biraz hısmı sayılarak, daha yakından kavramamız, yararlanmamız; ve de öğretilerini özümseyerek insanlığa yaymaya sevdalanmamız ne iyi olurdu gerçekten... □

Metapsişik
Tetkikler
ve İlmî
Araştırmalar
Derneği

İnsanlığı
Birleştiren
Bilgiyi Yayma
Vakfı

DUYURU

BİLYAY VAKFI KONFERANSLARI CANLI YAYINDA!

UZUN YILLARDAN BERİ VAKFİMİZDA GERÇEKLEŞTİRİLMEKTE OLAN
SALI KONFERANSLARININ
İNTERNET ÜZERİNDEN CANLI OLARAK İZLEYEBİLİRSİNİZ.

1950'LERDEN BU YANA SPİRİTÜEL BİLGİYİ YAYMAYI VAZİFE EDİNEREN
BİLYAY VAKFI VE MTİA DERNEĞİ,
GÜNÜMÜZ TEKNOLOJİLERİNİ KULLANARAK
VAZİFESİNE DEVAM ETMEKTEDİR.

KONFERANSLARIMIZI ARTIK DÜNYANIN HER YERİNDEN

<http://new.livestream.com/bilyay>

BAĞLANTISINI KULLANARAK,
HER SALI TÜRKİYE SAATİYLE 19.30'DA CANLI OLARAK İZLEYEBİLİR,
DİLERSENİZ KAÇIRMIŞ OLDUĞUNUZ KONFERANSLARI DA AYNI
ADRESTEN TAKİP EDEBİLİRSİNİZ.
YAYINLARIMIZ KESİNTİSİZ VE REKLAMSIZDIR.

İYİ SEYİRLER!

NOT: YAYINLARIMIZLA İLGİLİ İSTEK, ÖNERİ VE ELEŞTİRİLERİNİZİ
BEKLİYORUZ.

Düşüncelerin Seçimi

Maurice Nicoll

CALIŞMADA bizlere, daha en başından, düşüncelerimizi durdurmaya çalışmamız öğretildi. Yüzeysel bir anlayışa sahip pek çok insan, düşüncelerini gerçekten durdurabileceklerini düşünmeye başlamıştı. Öte yandan, birçoğumuz bunu yapamadığımızı görmüştük ve en sonunda, bunun şimdiki halimizle düşüncelerimizi durduramayacağımızı fark etmemizi amaçlayan bir alıştırma olduğu söylenmişti. Bir süre sonra bizlere, düşüncelerimizi durduramasak bile hangi düşüncelere ayak uyduracağımızı ve hangilerinden kendimizi ayıracağımızı seçebileceğimizi söylendi. O zaman, belirli düşünce zincirleriyle bağlantılı olarak kendi içimizde “dur alıştırması” yapmamız gerektiği fikri ortaya çıktı. Durdur! Bu ise zihnimde, düşünceler üzerinde ne gibi bir kontrole sahip olduğumuz -yani derhal farklı bir düşünce zinciri başladığı için düşünce zincirlerini durduramadığımız ama içsel dur yapabileceğimiz- fikrinin oluşmasını sağladı. Varsayalım ki kendimin iç şehrinde yürümekteyim ve beni hep içsel şehrimin kenar mahallelerine -yani dehşetli negatif durumlara- yönelttiğini gözlemlediğim bir düşünce belirlemeye başlıyorum. Kendimin bu içsel psikolojik şehri hakkında bir şeyler bilirim bu düşünce zincirine, bu kötü kenar mahalleye yönelmeyi durdurabilirim. Şunu anlayınız; içsel şehrinizin kenar mahallelerinde bu kötü düşüncelerden kurtulamazsınız ama tıpkı doğal, fiziksel dünyada olduğu gibi kötü ve tehlikeli sokaklardan uzak durabilirsiniz ve böylece, bu tip psikolojik yollara girecek olduğunuzda kendinizi durdurmaya öğrenebilirsiniz. Çalışma’da eskiden çok mekanik tarzda hoşlanmadığım bir kişiyi düşünmeye başlarsam, onunla ilgili çağrışımlar zincirini takip ettiğimde kendimde daima çok kötü bir yere vardığımı görünce bunu anlamaya başlamıştım. Onun değişmesini beklemenin hiçbir faydası yoktu. Değişmesi gereken ve hiçbir içsel gözlem tarafından denetlenmeksizin dallanıp budaklanmasına, o kişinin adı bile geçse negatifleşmemle sonuçlanacak şekilde ne yazık ki izin verdiğim bu tatsız çağrışımları takip etmemesi gereken bendim. Dolayısıyla, lütfen anlayınız ki düşüncelerinizi durduramazsınız ve burada size, düşüncelerimi tamamen durdurmaya birçok kez deneyimden birini örnek olarak vermek istiyorum. Düşüncelerimi durduruyordum ve biraz acı hissetmeme neden olacak rahatsız edici bir pozisyonda oturuyordum ve derken, kendimi şöyle düşünürken buluyordum: “Düşüncelerini durmaya çalışıyorsun ve sana yardımcı olması için rahatsız edici bir pozisyonda oturuyorsun.” Yani gördüğünüz gibi, düşüncelerimi

durdurmaya çalışırken bu çabamla ilgili başka düşüncelere boğuluyordum. İşte o zaman, düşünceleri durdurma adı verilen bu alıştırmanın, düşüncelerimizi durduramayacağımızı anlamamız için bize sunulduğunu fark ettim.

Sonunda, düşüncelerimizi durduramasak da onları seçebileceğimizi fark ettim. Hangi düşüncelere ayak uydurabileceğimizi seçebileceğimizi ve bizleri, kendi psikolojimizde hep en kötü kenar mahallelere yönelttiğini gözleme yoluyla gayet iyi bildiğimiz düşüncelerden hoşlanmayabileceğimizi kastediyorum. Çok küçük bir iradeye sahip olsak ve bu nedenle bilinen anlamda “yapamasak” bile, içsel dünyamızda seçim yapabilme gücüne her zaman sahibiz. Daima kötü ve sahte düşünceleri seçersek, güllük güllüklük bir bahçemiz olmaz. Bahçemizi küçük yabani otlar bürür. Kısacası, iyi birer bahçıvan değilizdir. Shakespeare, bir oyununda iradelerimizden bahçıvanlar olarak söz eder: “İster ısırgan dikersin, ister kekik... bahçeni ya tek bir bitkiye ayırabilirsin ya da bir sürü çiçekle doldurabilirsin; yeter ki sen iste! Bahçenin kısır kalması da elinde, verimli bakımlı olması da. Bunların hepsini yapmak irademize bakar.” (Othello I.iii.324)

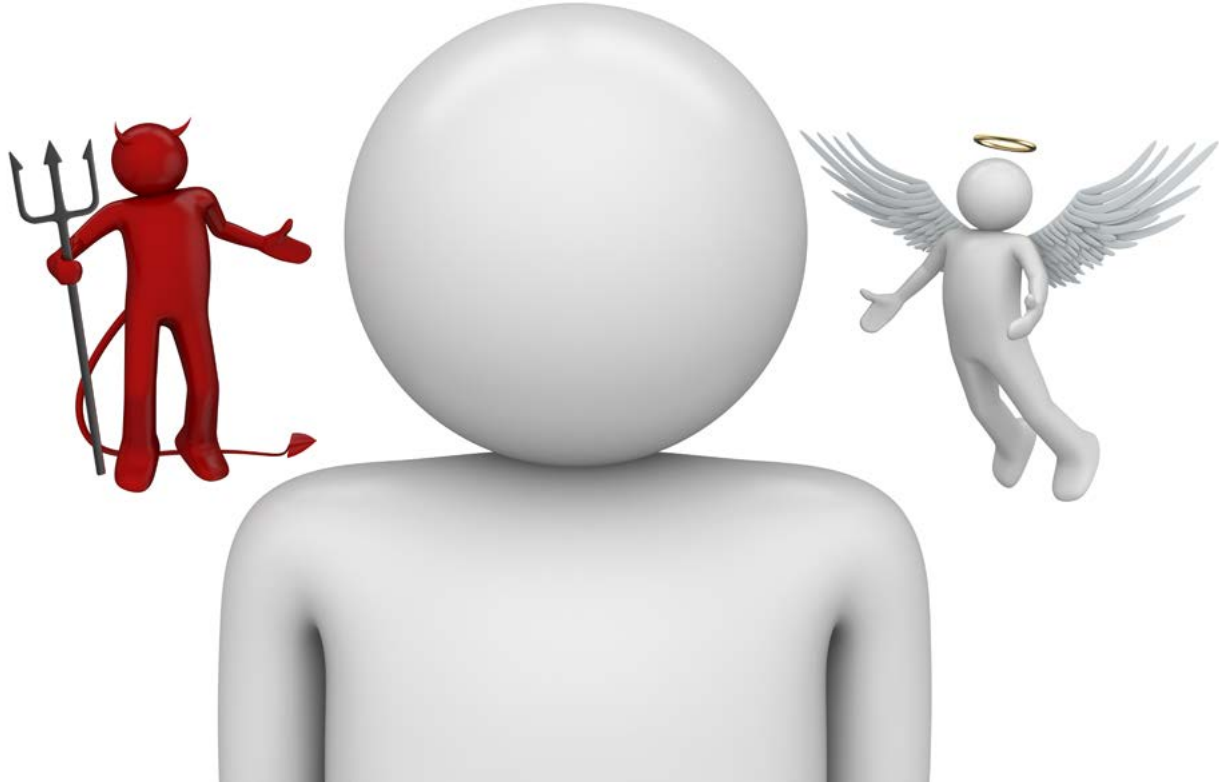

İnciller'de sıkça söz edildiği gibi, yaban otlarını ayıklayıp en iyi bitkileri seçmeliyiz ve onları sulayıp gübrelemeliyiz. Dolayısıyla, düşünceler ve bunlarla ilgili ne yapmamız gerektiği konusunda, ısırgan otlarını yetiştirebilme veya onları iyi bir bahçıvan gibi ayıklayabilme gücüne sahip olmamız gerektiğini anlayacaksınız. Düşüncelerimizi seçebiliriz. Onların ne olduğunu ancak uzun süre gözleme yoluyla bilebiliriz ve onların bizi, kendimiz olan içsel psikolojik şehirde nereye yönlendirdiklerini bilebiliriz.

Şimdi, kötü bir düşünceden kurtulmanın bir yolu, dikkatinizi başka bir şeye vermektir. Hayatınızı çağrışımların otomatik çalışmasına terk ederseniz, hayatınızın sorumluluğu sizde değildir. Kendinizin içsel seyrinde vanlıs bir

yere geldiğinizi kendini gözleme aracılığıyla fark edebilirsiniz, dikkat göstererek buradan çıkabilirsiniz. Çalışma'dan anladıklarınızı ve Çalışma'ya verdiğiniz değeri arkanıza alırsanız bu, kendinizin kenar mahallelerine yönelmenizi engelleyebilir ama bunun için bir tür hedefe sahip olmalı ve o hedefe odaklanmalısınız; bu sizi kendinizdeki kenar mahallelere gitmekten kurtaracaktır. Siz büyüyüp yaşlandıkça Çalışma'nın daha kolay hale geleceğini düşünmemelisiniz. Tam tersine. Ama o zamana dek, yapmak istediğiniz bir şeye tutunmalı ve dikkatinizi ona vermelisiniz. Ve bu bağlamda, ölümün hayatın sonu olduğunu da asla düşünmeyiniz. □

Yazarın *Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne Psikolojik Yorumlar* adlı kitabının 4. cildinden alınmıştır.

2014 Ekiminde Bilyay Akademi Dönüşüm İçin Açılıyor...

BİLYAY AKADEMİ, BU YIL İÇERİKLERİNİ DAHA ÇOK KENDİNİ BİLME, İLÂHÎ NİZAM VE KÂİNAT VE PRATİK UYGULAMALARA DÖNÜŞTÜRDÜ. YILLARIN BİRİKİMİ VE DENEYİMLERİNİ BIRAKMAK, TERK ETMEK, TESLİMİYET ÜZERİNE YOĞUNLAŞIYOR. GÜNDELİK AKLIN, VARLIĞIN RUHSAL ZEKAYA UZANAN KAPILARI KAPATTIĞI ZAMANLARDA, İŞTE BU NOKTADA İÇSES, SESSİZLİK VE DERİNLİĞİN GÜÇLÜ BİR ŞEKİLDE ŞUURDAN AKITILARAK AN İÇİNDE DÖNÜŞÜME YÖNELİK ÇALIŞMALAR ARTIRILDI. EĞİTMENLER DE BU TEMEL STRATEJİ ODAKLI BİLGİ VERME KAPASİTELERİNİN EN SON ULAŞACAKLARI RİSKLERE HAZIRLAR. YOLDA AKMAK, DÖNÜŞÜMÜ BİRLİĞE ÇEVİRMEK İÇİN BİLYAY AKADEMİ YENİ ÖĞRENİM YILINDA GEZEĞENİN SESİYLE, NEFESİYLE, KOKUSUYLA DAHA ÇOK AHENK VE UYUMLA YÜRÜYECEK PROGRAMLARIN AÇILIMLARINDA YOĞUNLAŞIYOR.

ARTIK AYNI TONDA TİTREŞEN YÜKSEK MERKEZLERİN DOLU DOLU ENERJİSİNİ, TESİRİNİ ALABİLEN YETKİN VARLIKLARI BULUŞTURACAĞI YENİ BİR DÖNEME DAHA HAZIRIZ. YOL BİZE DOĞRU. BİZ YOLA DOĞRU YÜRÜYECEĞİZ...

BU YOLCULUĞA SİZ DE BİZİMLE KATILIN. YENİ DÖNEM KAYITLARI İÇİN VAKFİMİZA BAŞVURABİLİRSİNİZ.

Evrensel Planda Kötülüğün Rolü

Stanislav Grof

KÖTÜLÜĞÜN anlaşılması ve felsefi olarak kabulü, onun kozmik süreçte önemli bir rolü olduğu ve hatta gerekli olduğu idrakini de her zaman beraberinde getiriyor gibi görünüyor. Örneğin holotropik hallerde mutlak gerçeklerle ilgili açığa çıkan deneyime dayalı derin içgörüler kötülüğün kozmik oyundaki gerekli bir unsur olduğunu ortaya koyabilir. Kozmik yaratılış creatio ex nihilo olduğundan yani hiçlikten yaratıldığından simetrik olmak durumundadır. Varoluşta tezahür eden her şey zıddıyla dengelenmelidir. Bu bakış açısına göre her türlü kutuplaşma, olgular dünyasının yaratılışı için mutlak anlamda gereklidir. Bu gerçek bazı modern fizikçilerin madde ve anti maddeyle ilgili spekülasyonlarıyla da benzerlik gösterir. Buna göre evrenin yaratıldığı ilk anlarda parçacık ve anti parçacıklar eşit miktarda bulunmaktadır.

Daha önce de gördüğümüz gibi yaratılışın “nedenlerinden” biri de yaratıcı ilkenin kendini bilmeye karşı duyduğu “ihtiyaçtır”; böylece “Tanrı Tanrı’yı görebilir” ya da “Göz Göz’ü görebilir.” Kendi iç potansiyelini keşfetmek için yaratırken tüm potansiyelinin tamamını ifade etmemesi kendini tam olarak bilememesi anlamına gelir. Ve eğer mutlak şuur en yüce Sanatçı, Bilim adamı ve Kaşifse bazı önemli olasılıkları göz ardı ederek yaratılışın zenginliğinden fedakarlıkta bulunacaktır. Sanatçılar konularını güzel, ahlaklı ve sevindirici olanlarla kısıtlamaz. Yaşamda- ki ilginç görüntüleri ya da merak uyandırıcı hikayeleri kullanırlar.

Yaratılışın karanlık yönü zıtlık oluşturarak aydınlık yönünü güçlendirir ve kozmik oyuna sıra dışı bir zenginlik ve derinlik kazandırır. Varoluşun her yerinde ve her düzeyindeki iyi kötü çatışması büyüleyici hikayeler için bitmek tükenmek bilmez bir ilham kaynağıdır. Büyük Hintli mistik, aziz ve ruhsal öğretmen Sri Ramakrişna’ya bir öğrencisi bir keresinde

şöyle sordu: “Swamiji, dünyada neden kötülük var?” Biraz düşündükten sonra Ramakrişna kısaca yanıtladı: “Planı genişletmek için.” Açlık ve hastalıktan ölen milyonlarca çocuk, tarih boyunca yaşanan savaşlar, sayısız kurban ve işkence mağduru ile doğal afetlerin ne- den olduğu yıkım şeklinde kendini gösteren dünyadaki acının doğası ve boyutları açısından bakıldığında bu yanıt bencilce gelebilir. Ancak zihinsel bir deney farklı bir bakış açısı kazanmamızı sağlayabilir.

Bir an için evrensel plandan kötü ya da şeytani olarak düşünülen her şeyi -yaşamın bir parçası olmaması gerektiğini düşündüğümüz her şey- ortadan kaldırdığımızı düşünelim. Bu, başlangıçta ideal bir dünyayı, yeryüzünde cenneti yaratacak gibi görünür. Ancak devam ettiğimizde olayın çok daha karmaşık olduğunu görürüz. Varoluşun karanlık yönüne ait olduğu kesin olan hastalıkların ortadan kaldırılmasıyla başladığımızı düşünelim ve hastalıkların hiç var olmadığını düşünelim. Kısa zamanda bunun, dünyanın yalnızca kötü bir yönünü seçip ortadan kaldıran bağımsız bir müdahale olmadığını görürüz. Bu müdahale varoluşun değer verdiğimiz birçok olumlu yönünü de derinden etkiler.

Hastalıklarla birlikte tüm tıp tarihini de ortadan kaldırırız: tıp araştırmaları ve kazandırdığı bilgi, tehlikeli hastalıkların nedenlerinin keşfi ile vitamin, antibiyotik ve hormonlar sayesinde bunların tedavileri. Modern tıbbın mucizeleri de ortadan kalkar: hayat kurtarıcı operasyonlar, organ nakilleri ve genetik mühendisliği vb. Tüm yaşamını tutkulu bir şekilde sağlık sorunlarının

çözümüne adanmış kahramanlar olan Virchow, Semmelweiss ve Pastör gibi bilimin büyük öncülerini kaybederiz. Doktorlardan hemşirelere ve gönüllülere kadar hastalara bakanların hiçbirinin sevgi ve şefkatine de ihtiyaç kalmaz. Mother Teresa’yla birlikte ona Nobel Ödülü verme nedenimizi de kaybederiz. Ve tabii ki renkli törenleri ve bitkisel bilgileri ile şamanları ve yerli şifacıları, Lourdes’deki mucizeleri ve Filipinlerdeki psikişik ameliyatları!

Yaratılışın oldukça karanlık ve şeytani bir diğer yönü de baskıcı rejimler, totaliter sistemler, soykırım ve savaşlardır. Kozmik karantina çabalarımızı bu alana odakladığımızda insanlık tarihinin önemli bir bölümünü ortadan kaldırırız. Bu süreçte adalet ile vatanları ve vatandaşlarının özgürlüğü için yaşamlarını feda eden tüm özgürlük savaşçıların kahramanlıklarını da kaybederiz. Kötü amaçlı imparatorlukların yıkılmasıyla beraber yeni kazanılan özgürlüğün sarhoşluğu da ortadan kalkar. Tüm çağlardaki ve ülkelerdeki sağlam kaleleri ve silah yapımındaki yaratıcılığı belgeleyen müzeleri, savunma tekniklerini ve zengin savaş kıyafetlerini dünyadan silmemiz gerekir. Kozmik oyundan şiddetin çekilmesi sanat dünyasını da derinden etkileyecektir. Kütüphaneler, sanat müzeleri, müzik koleksiyonları ve film arşivlerinde yer alan şiddet ve şiddete karşı savaştan ilhamını almış tüm sanat eserleri çıkarıldığında kapsam oldukça daralacaktır.

Metafizik kötünün yokluğu dine duyulan ihtiyacı da oldukça azaltacaktır çünkü güçlü bir düşmanı olmaması durumunda Tanrı ulaşılması garanti olan bir ürün olacaktır. İnsanlığın

faaliyetlerini yöneten aynı ilkeleri izlemesi şartı olmaz.

Derin öz keşif sürecinde form ve ayrı olgularla karşılaştığımız her düzeyde yaratılışın ikiye bölündüğünü görürüz. Mutlak Şuur ve Boşluk olgular dünyasının ötesinde yer alır ve tüm zıtlıkları aşar. Ayrı varlıklar olarak iyi ve Kötü, Tanrısallığın karanlık ve aydınlık yüzlerinin Boşluk ya da Mutlak Şuur'un saf matrisinden çıktığı zaman olan yaratılışın ilk safhalarında var olur ve tezahür eder. Varoluşun bu iki cephesi her ne kadar birbirine düşman olsa da her ikisi de yaratılıştaki gerekli unsurlardır. Kozmik oyunu oluşturan birçok gerçeklik boyutundaki ve birçok farklı düzeydeki olayları ve sayısız karakterleri kompleks ve ayrıntılı bir alışverişle yaratırlar. □

Yazarın Ege Meta Yayınlarından çıkan *Kozmik Oyun* adlı kitaptan alınmıştır.

ritleri ve ruhsal yaşamı evrensel plandan kalkacak ve dinden ilhamını alan tarihi olaylar olmayacaktır. Ayrıca Tanrı ve şeytan arasındaki çatışmadan ilhamını almış en güzel sanat eserlerinden bazılarını da -edebiyat, müzik, resim, heykel ve film alanında- kaybedeceğiz. Gotik katedraller, camiler, sinagoglar ile Hindu ve Budist tapınaklar ve dinden ilhamını almış diğer mimari şaheserler yeryüzünden silinecektir.

Evrensel kötülüğü temizleme sürecine devam ettiğimizde yaratılış muazzam derinliğini ve zenginliğini kaybedecek, renksiz ve sıradan bir dünyayla sonuçlanacaktır. Bir Hollywood filminde böylesi bir gerçeklik konu alınsaydı filmi izlemeye değer bulmazdık ve sinema salonları

boş olurdu. Başarılı senaryo yazımı için yaygın olarak kullanılan bir el kitabı bir filmin başarılı olması için gerilim, çatışma ve heyecanın önemli olduğunu vurgular. "Mutlu bir köyde yaşamı" konu alan bir yapımın kesinlikle başarısızlığa uğrayacağına karşı da uyarır.

Filmleri için konu seçme özgürlüğü bulunan film yapımcıları genellikle sonu mutlu olan tatlı ve olaysız filmler seçmezler. Gerilim, tehlike, zorluklar, ciddi duygusal çatışma, seks, şiddet ve kötülüğü konu ederler. Ve tabii ki film yaratıcılarının kendileri de izleyici kitlelerinin beğeni ve arzularından etkilenirler. Eğer Tanrı insanları kendi suretinde yarattıysa kozmik yaratılışın da dünyadaki sanat ve eğlence

CANLI SOHBETLER YAZ TATİLİNE GİRDİ...

Dr. Bedri Ruhselmanın kurucusu olduğu Metapsişik İlmi Araştırmalar Derneği (MTİAD) ve Bilyay Vakfı, Bilinç Okulu'nun İnternet sayfasından dünyanın dört bir yanından izleyiciye ulaşmak üzere yaptığı canlı sohbet ve seminerlere eylül ayı başına kadar ara verilmiştir.

Daha önce yapılan sohbetlerin kayıtlarını izlemek için:

www.bilincokulu.com

AKIŞ
Birlik Üzerine

ANNELERİNİN terk ettiği
daha bir haftalık üç yavru kediyi doyururken,
ben yavru kedilerin gözlerinin içinde gördüm kendimi,
sanki kediler bendim, öyle hissettim...
Sonra bahçemdeki bir gülü koklarken o gülde gördüm kendimi,
sanki o gül de bendim.
Bu çok garip bir duyguydu daha önceleri fark etmediğim...
Sonra güneşin batışını seyrederken güneşte gördüm kendimi,
sanki her şeyiyle bir bütünlük duygusu vardı artık bende.
Sonra anladım ki kendimi ben olarak görmediğim her anda
sanki ben her şeydim...
Fark ettim ki ben aslında ben değildim,
ben O'ydum.
Ve kendimi O olarak hissettiğim her anda da
ben her şeyle bir bütündüm. □

Kaynak: Bilyay Akademi öğrencilerinin Birlik kavramı üzerine akış çalışmalarından alınmıştır.

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)
- 01 TEMMUZ Varlık Maddeyi Bırakabilir mi?.....A. Cemal GÜR SOY
- 08 TEMMUZ Yaşam Planı ve OlaylarAlparslan SALT
- 15 TEMMUZ Neresi Spor, Neresi Sanat, Neresi SavaşHarun Mehmet SOYDAN
- 22 TEMMUZ Şoklarımızdan Hedeflerimize Alparslan CABBAROĞLU
- 29 TEMMUZ Bayram tatili nedeniyle konferans yoktur.

ATÖLYE ÇALIŞMALARI

- 05 TEMMUZ Elementlerin Bilgeliği ile Bağlantıya Geçmek.....Juanita PUDDIFOOT

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkma No: 4/6 Beyoğlu - İSTANBUL • Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45 •

Faks: (0212) 252 0718 • e-posta: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr • www.bilyayakademi.net

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Yaz sıcakları nedeni ile Temmuz ayında konferans düzenlenmemiştir.

Yer : Talatpaşa Cad. No:57 Yedigöller Apt. Kat:4 D:12 Alsancak İZMİR • Tel: (0232) 464 00 17

e-posta: irader@irad.org • www.irad.org

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Yaz sıcakları nedeni ile Temmuz ayında konferans düzenlenmemiştir.

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 ADANA • Tel: (0531) 950 26 52

e-posta: adrad@adrad.org • www.adrad.org

NOT: İSTANBUL'DA SALI KONFERANSLARINA VE DİĞER İLLERDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ

ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

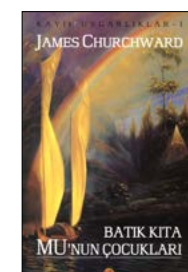
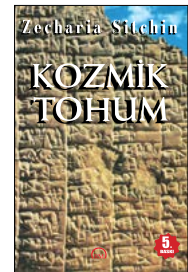
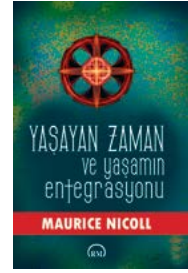
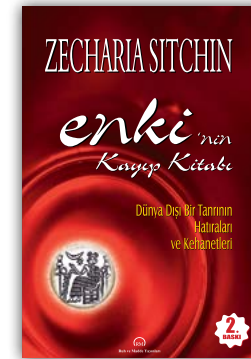
Ruh ve Madde Yayınları Fiyat Listesi

300 Soruda Deneysel Ruhçuluk:	Psikosentez: Will Parfitt 10,5 TL
Alparslan Salt, Özgü Elvan Yılmaz 15 TL	Ruhlar Kitabı: Allan Kardec 30 TL
300 Soruda Ölüm ve Ötesi:	Ruhların Kaderi: Michael Newton 24 TL
Alparslan Salt 15 TL	Ruhsal Alemin Işığ: Silver Birch 10 TL
Ateş Üstünde Yürüyenler: Joel Andre 5,5 TL	Ruhsal Alemin Sonsuz İnkımları: A. Pauchard 6 TL
Bagavatgita "Rab'bin Ezgisi" 11 TL	Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2: Dr. K. Nowotny 11 TL
Batık Kıta Mu'nun Çocukları:	Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3: Dr. K. Nowotny 10 TL
James Churchward 13 TL	Ruhun Güçleri: Leon Denis 8 TL
Başka Yaşamlar, Başka Benlikler:	Rüyalar: Sevda Yücesoy 15 TL
Roger Woolger 23 TL	Sayıların Gizemi: Rafet Gökhan Ayyüce 18 TL
Bilinmeyen Gücümüz: Dean I. Radin 21 TL	Sevinç ve Güzellik Alemleri •
Çağlar Boyu Uçan Daireler: 9 TL	Kader Bilmecesi: A. Pauchard 7 TL
Çocuklara Öyküler: Yavuz Keskin 6 TL	Şamanik Yolun Çalışma Kitabı: Leo Rutherford 24 TL
Çocukların Unutulan Dili: Lillian Firestone 17 TL	Tanrı'nın Eczanesinden Sağlık: Maria Treben 20 TL
Dinlemenin Zen'i: Rebecca Z. Shafir 19 TL	Tekrardoğuş 2. Cilt 13 TL
Dünya Tarihiçesi Keşif Seferleri: Zecharia Sitchin 22 TL	Tekrardoğuş 3. Cilt 13 TL
Edgar Cayce: Thomas Sugrue 25 TL	Tekrardoğuşu Keşfetmek: Hans TenDam 28 TL
Enerjiler: John G. Bennett 8 TL	Türkiye'de 1958 Öncesi Alman Ruhsal Tebliğler:
Enki'nin Kayıp Kitabı: Zecharia Sitchin 22 TL	Derleyen ve Türkçeleştiren Alparslan Salt 24 TL
Enneadlar: Plotinos 16 TL	Umut Habercileri: Paola Giovetti 12 TL
Eon: Jean E. Charon 11 TL	Uzay Gemilerinde: George Adamski 9 TL
Fallar: Walter B. Gibson—Litzka R. Gibson 9 TL	Ünlü Bir Medyomdan Astrolojik Açıklamalar:
Geçmiş Yaşamların İyileştirilmesi:	John Willner 22 TL
Roger J. Woolger 20 TL	Yaşayan Zaman: Maurice Nicoll 18 TL
Geleceğin Felaketleri: Alparslan Salt 7,5 TL	Yeni Çağ Toplumunun İhtiyaçları: J. G. Bennett 8 TL
Gerçek Varlık Ruhur: Leon Denis 8 TL	Yeni Çocuklar ve Ölümüne Yakın Deneyimler:
Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne	P.M.H. Atwater 17 TL
Psikolojik Yorumlar: 1.Cilt, Maurice Nicoll 30 TL	Yüce Alemleri Bilmek: Rudolf Steiner 13 TL
2.Cilt, Maurice Nicoll 30 TL	Zaman Başlarken: Zecharia Sitchin 20 TL
3.Cilt, Maurice Nicoll 35 TL	
4.Cilt, Maurice Nicoll 25 TL	
5.Cilt, Maurice Nicoll 25 TL	
5'li set, Maurice Nicoll 125 TL	
Günlük Sofroloji: Jean Yves Pecollo 10 TL	
Güzel Hayatı Yaratmak: Beyaz Kartal 6 TL	
Herkes İçin Ötealem Rehberi: G.M. Roberts 13 TL	
Hinduizm: Swami Nikhilananda 15 TL	
Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının	
Tenasüh İnançıyla İlişkisi: Dr. A. İ. Yitik 8 TL	
İşsel Gerçeklik: Paul Brunton 10 TL	
İki Dünya Arasında: F. Wiedemann 14 TL	
İsa Keşmir'de mi Öldü?: S. Obermeier 8 TL	
İsis ve Osiris: Plutark 13,5 TL	
Kader Sorunu: Leon Denis 13 TL	
Kayıp Diyarlar: Zecharia Sitchin 18 TL	
Kozmik Sembati: David Spangler 17 TL	
Kozmik Tohum: Zecharia Sitchin 22 TL	
Kriya Yoga Felsefesi ve Uygulaması:	
R. Eugene Davis 5,5 TL	
Kutsal Tesirler: J. G. Bennett 8,5 TL	
Küresellik: Cengiz Çevre 7 TL	
Meta Ansiklopedi: Alparslan Salt-Cem Çobanlı 40 TL	
Ne İçin Yaşıyoruz?: J. G. Bennett 8 TL	
Otopsi Roswell Olayı: Y. Tokatlı 9 TL	
Ölüm Sonrası: Colin Wilson 22 TL	
Öteleme Geçerken Gördüklerimiz:	
Sir William Barrett 8 TL	
Parapsikoloji ve Felsefe: David Ray Griffin 9 TL	

Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayımlanır) 5 TL
(Yurt içi abone: Yıllık) 60 TL
(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci) 52 TL
(Yurt dışı abone: Yıllık) 75 Euro
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19 10 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34 12 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35 14 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37 18 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38 20 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39 22 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40 24 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41 26 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42 30 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43 34 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44 40 TL

Meta Yayınları Fiyat Listesi

Aslan Halkı: Murry Hope 12 TL
Astral Seyahat Teknikleri: Nusret Sefa Yılmaz 22 TL
Bir Yaşamımız Daha Olsa:
Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl 15 TL
Çalın Sarhaç: Itzhak Bentov 18 TL
Dikkat: Ruh Eşiniz Çıkabilir!: Janet Cunningham, Michael Ranucci 12 TL
Diyet ile Romatizma Tedavisi: J. V. Belle 11 TL
Dünya'ya Mektup: Elia Wise 16 TL
Emmanuel'in Kitabı:
Judith Stanton, Pat Rodegast 18,5 TL
Excido: Aysun Bitir 10 TL
Göksel ve Yerel Işımlar: Wilton Kullmann 10 TL
Hiçlik Denen Yer: Zeynep Zahal Camat 14 TL
İçimizdeki Tanrıça: Roger Woolger 25 TL
İçten Dışa Değişim Teknikleri: U. Markham 11 TL
İçten Yaşamak: Sri Aurobindo ve Anne 13 TL
Kainatın Masalı: Zeynep Zahal Camat 14 TL
Kendinizi Güvende Hissedin: William Bloom 13 TL
Kıyamet Kitabı: Zeynep Zahal Camat 10 TL
Mandala: Helga Fiala 18 TL
Masumiyete Dönüş: J. M. Schwartz 16 TL
Mong: Hendrick Vannek 10 TL
Psizik Korunma: Fadime Emir 16 TL
SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı Kurmak:
D. Zohar—Dr. I. Marshall 19 TL
Strese Son!: Alix Kirsta 20 TL
Şamanik Yolculuk: Sandra Ingerman 20 TL
Tui Na Çocuk Masajı: M. Mercati 18,5 TL
Yönlendirmeli GEVSEME Uygulaması (CD):
Reşat Güner 15 TL
Zararlı Işımlardan Korunma: W. Kullmann 11 TL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden %20 indirimle sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com

Bedri Ruhselman'ın 54 yıldır beklenen kitabının İngilizce baskısı çıktı

Madde ve ruhtan başlayan yeni dünyanızda

bitmeyen bir bilgi yağmuru...

Gerçek sevgi anlayışı ve sevgiden öze doğru yürüyüş...

Varlıksal özgürlüğün keşfedilmesi... Gezegensel uyanış...

Küresel ısınma, seller, depremler neyi gösteriyor?

Doğa olayları bize ne öğretmek istiyor?

Bugüne kadar şaşmayan doğa olayları için

önceden belirtilen gerçeklerde,

hangi ruhsal hazırlıklar var,

hangi kıyamet kopacak?

1959 Yılında "Önder" adını verdiğimiz Büyük Vazife Plânı'ndan gelen bilgiler, Bedri Ruhselman tarafından düzenlenmiş, o tarihten beri noter, banka kasalarında, muhafaza edilmiş, zamanı geldiği için 54 yıl sonra orijinaline sadık kalınarak yayınlanmıştır.

Metapsişik Tetkikler ve
İlimi Araştırmalar Demegi

0 212 243 18 14

www.mtiad1950.org.tr
www.ruhvemadde.com

Ana Dağıtıcılarımız

Kitabı bulabileceğiniz noktalar

Ruh ve Madde Yayınları

DOST KİTAPLARI YAYINLARI